

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

MAIJS

Nr. 4 (649)

Deju kopas „Pērkonītis” jauniešu, studijas un bērnu grupa

1. r.: Krista Hadada, Adele Nagaine, Laila Reimane, Kaija Staško, Annija Teterē; 2. r.: Kristaps Birznieks, Aija Matsone, Kristīne Stronga Naumova, Ilze Puķīte, Zita Resnais-Dattilo, Ilze Matsone, Andris Balodis;
3. r.: Aurora Zemjāne, Lāra Tolka, vadītāja Dziesma Teterē, Liene Zemjāne, Džeimija Gibas;
4. r.: Aleks Berkolds, Oskars Puķēns, Oto Svenķis, Markus Staško, Tomass Godfrejs, Andris Matsons, Nīks Bārs; nav: Viktorijas Hīlas (Hill), Kārļa Tolka, Vaņa Kārklīņa un vadītājas Ilzes Nagaines

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

6. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums un mācību gada pēdējā diena latviešu skolā
10. un 12. maijā Disneja koncertzālē atskaņos Pēteris Vaska vijolkoncertu „Tālā gaisma”
13 maijā plkst. 11.00 iesvētību dievkalpojums latviešu baznīcā

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents **Andris Bērziņš**

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, re-patriācija; bēgļi, patvērumi, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere, Vilis Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā

Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Atgādinājums BIĻETENA lasītājiem

Lūdzu apskatīt savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*12 vai a*12, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2012. gadu nav saņemta.

Aiz uzvārda „p” burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs.

Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana.

Lūgums biedru naudu samaksāt gada sākumā, nevis beigās, lai atvieglotu biedrziņa darbu.

Ikviena atbalsts biedrībai ir svarīgs un tiek augstu novērtēts.

Varbūt esat izlasījuši kādu labu grāmatu, redzējuši interesantu filmu, noskatījušies neizmirstamu izrādi, bijuši sen plānotā ceļojumā? Lūdzu, pastāstiet par to arī citiem, dalieties savos iespaidos, pieredzē, piedzīvojumos.

Raksti un lasītāju vēstules vienmēr gaidītas.

Redaktore

Ierosinājums

Ziņa par latviešu nama celtniecību Apelsīnu pagastā vairākus esot iepriecinājusi, taču tas diemžēl bija tikai aprīļa joks! Tomēr radies ierosinājums – aicināti pieņemt tie, kuŗi dažādu iemeslu dēļ nevar uz sarīkojumiem latviešu namā atbraukt, bet to vēlētos. Ir iespēja rīkot kopējus braucienus no attālākām vietām vairākiem reizē.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulce

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulces dalībnieki 18. martā. Sēž no kreisās: Jānis Taube, valdes kasiere Tamāra Kalniņa, valdes priekšsēdis Ivars Mičulis, priekšsēža vietniece Sandra Gulbe-Puķēna, biedrzinis Rūdolfs Hofmanis; stāv: Dace Taube, Maruta Ratermane, Nora Mičule, Liene Linde, Tālivaldis Paegle, Anna Ābele, Pēteris Staško, Inguna Galviņa, Armands Melnbārdis, Maija Paegle

Laikam atkal jāvairo Losandželosas maratons, kas notika tieši tajā pašā dienā, kad Dienvidkalifornijas latviešu biedrības pilnsapulce. Varētu domāt, ka liela daļa biedrības biedru, kuŗi neieradās, piedalījās maratonā, taču skrējēju sarakstā neviena biedrības biedra vārdu neizdevās atrast. Vairāki brīvceļi ap namu bija slēgti vai pārslogoti, taču pulksten vienos, kad sākās sapulce, maratons jau bija beidzies. Nākamgad mūsu sapulce tomēr būs jāriko citā dienā, lai iespēja ierasties vairākiem, ne tikai 20 personām. Mūsu biedrībā ir vairāk nekā 300 biedru.

Pilnsapulce notika latviešu nama otrā stāvā ilggadējo, aktīvo biedrības biedru Alfona un Ināras Reinu piemiņas telpā, un sapulci sākot, vispirms ar klusuma brīdi tika pieminēti neaizmirstamie darbarūķi, nesēni mirušie biedri – Helēna Hofmane un Ilgvars Dižgalvis.

Biedrības valdes priekšsēdis Ivars Mičulis nolasīja pārskatu par iepriekšējo darbības gadu, kas, kā parasti, bijis ļoti rosīgs, jo notikuši daudzi sarīkojumi, kuŗos piedalījušies jaunieši un jauniebraucēji. Ievērojamākie notikumi bija 11. Saeimas vēlēšanas un balsošana par latviešu valodu. Vēlēšanu iecirknī strādāja biedrības valdes locekļi, sagaidot balsotājus un tiem, kuŗi latviešu namā ieradās pirmo reizi, parādīja nama telpas, pastāstīja par nama pārvaldes un biedrības valdes darbu, aicināja iestāties biedrībā. Dziesma Teterē tādējādi ieguva vairākus jaunus deju kopas „Pērkonītis” dalībniekus. Notika arī izklaides sarīkojumi – Jāņu svinības un Jaungada balle.

Biedrība ir ALAs zelta biedre un rēgulāri sūta delegātus uz ALAs kongresiem. Biedrība atbalsta organizācijas *Association for the Advancement of Baltic Studies* *Baltic Association to the United Nations*, Amerikas baltiešu

brīvības līgu, Pasaules brīvo latviešu apvienību, Amerikas latviešu jauniešu apvienību, Latvijas 50 gadu okupācijas muzeju, Latvijas bērnu fondu un ir šo organizāciju biedre. Biedrība regulāri atbalsta latviešu namu un skolu, vietējos koņus, sporta sarīkojumus, piešķir stipendijas jauniešiem un bērniem mācībām Kursas un Gaŗezera vasaras vidusskolās, vasaras nometnes Meŗotne apmeklēšanai. Biedrības kasiere Tamāra Kalniņa bija sagatavojusi rūpīgu ienākumu un izdevumu pārskatu un ziņoja, ka 2011. gadā ienākumu summa bija \$17 370; izdevumu – \$15 893. Pieņēma 2012. gada budŗetu – \$17 350 ienākumu un tikpat izdevumu.

Revīzijas komisijas pārstāve Inguna Galviņa ziņoja, ka visi ieraksti par izdevumiem un ienākumiem saskan, un aicināja pilnsapulces dalībniekus pateikties kasierai par priekšzīmīgo darbu.

Kasiere Tamāra Kalniņa pilnsapulces dalībniekus pacienāja ar kafiju un dažādiem pašceptiem gardumiem.

DK latviešu biedrības valdes sēdē 12. aprīlī par biedrības valdes priekšsēdi atkārtoti ievēlēja Ivaru Mičuli, viņa vietnieci Sandru Gulbi-Puķēnu, kasieri – Tamāru Kalniņu, sekretāri – Astru Mooru, biedrzini Rūdolfu Hofmani. ALAs sporta nozares pārstāvis biedrībā ir Valdis Ņeris, Dace Taube – biedrības pārstāve latviešu nama valdē, Pēteris Staško – latviešu skolas pārstāvis. Jauna locekle biedrības valdē ir Dziesma Tetere. Revīzijas komisijā ievēlēja Ingunu Galviņu un Maiju Paegli.

Arī biedrības valdes sēdēs Tamāra Kalniņa visus devīgi cienā ar mājās gatavotiem labumiem, turklāt vēl katram iedod līdzī ēdienu vairākām dienām.

Biedrībai ļoti vajadzīgi jauni spēki. Pēdējā laikā biedrībā iestājušies apmēram desmit jauni biedri, kuŗiem ir interese darboties, kā arī idejas un ieteikumi. Biedrības valde atkārtoti aicina ikvienu Dienvidkalifornijas latvieti kļūt par biedrības biedru.

Ziedojumi DK LB ar 2012. gada biedru maksu

Rita Gernatovska – \$75; Juris Buņķis – \$75; Omula Pence – \$15; Diāna Zaķe – \$10; Liene Linde – \$10; Dace un Jānis Taubes – \$100; Arnis Tūbelis – \$60; Jānis Ripa – \$25; Iveta Brecko – \$60; Gunārs Ūdris – \$10; Mirdza Lasmane – \$50; Loma Kārkliņa – \$40.00.

DK latviešu biedrības valde pateicas par ziedojumiem.

Pateicība

Mīlie draugi!

Paldies par mums parādīto sirsnību, laipnājiem un mīļajiem vārdiem, atcerēšanos, mīlestību, līdzjutību un palīdzību, mūsu mīļajai Helēnai no dzīves šķīroties.

Paldies arī visiem, kuŗi Helēnas piemiņai iesūtīja ziedojumus Neretas pamatskolas bērnu brokastīm.

Rūdolfis Hofmanis,
Richards, Marija, Francis un Julians Liuki

Apsveicam Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības valdes jauno priekšsēdi Tairu Zoldneri

Līdzšinējo ilggadējo Ziemeļkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšsēdi Aldi Simsonu amatā nomainījusi Taira Zoldnere.

Taira Zoldnere dzimusi Rīgā, studējusi medicīnu un psiholoģiju, tātad labi pazīst cilvēku dabu. Uz dzīvi Ziemeļkalifornijā viņa pārcēlās 2005. gadā un drīz vien iesaistījās latviešu sabiedriskajā dzīvē, piedalījās vairākās

teātra izrādēs, ALAs kongresā, kas 2010. gadā notika Sanfrancisko, vēlēšanu iecirkņu darbinieku apmācību kursus Latvijas vēstniecībā Vašingtonā, vadīja vēlēšanu iecirkni Sanfrancisko Saeimas vēlēšanās un tautas nobalsošanās. Tagad Taira Zoldnere ir ALAs valdes sekretāre.

Tairas pārliecība: „Kaut arī latvieši skaitliski ir maza tauta, mēs būsīm stipri, ja atcerēsimies – latvietis latvietim ir draugs, palīgs un atbalsts vienmēr un visur.”

Ar kaimiņpilsētas latviešiem vienmēr bijusi laba sadarbība, un cerēsim, ka arī turpmāk mēs bieži tiksimies, draudzēsimies, mūsu dziedātāji un dejotāji ciemosies Sanfrancisko, sagaidīsim deju kopu „Ritenīti” pie mums, kā arī tāpat kā līdz šim redzēsim Sanfrancisko latviešu iestudētās teātra izrādes.

Latviešu sabiedriskā centra pārvaldes ziņas

Latviešu sabiedriskā centra pārvaldes locekļu sēdes notiek katra mēneša pirmajā trešdienā plkst. 8.00 latviešu namā. Sēdē 4. aprīlī par centra priekšsēdi atkārtoti ievēlēja Aivaru Jerumani, par kasieri – **Vitu Volkovsku**.

Pārvaldē darbosies: priekšsēdis – Aivars Jerumanis; sekretāre – Sandra Gulbe-Puķēna, Inguna Galviņa, Rūdolfs Hofmanis, Valdis Pavlovskis, Tāļivaldis Paegle, Liene Linde, Ilga Jankovska, Dace Dābola Reimane, Teodors Lilienšteins, Ivars Mičulis, Dace Taube, Jānis Taube vecākais, Valdis Volkovskis, kasiere – Vita Volkovska, bāra pārziņi – Pegija Kalniņa Taube un Jānis Taube jaunākais.

Līdzšinējā kasiere Dace Dābola Reimane bija sagatavojusi Latviešu sabiedriskā centra kases pārskatu par laikposmu no 2012. gada janvāra līdz martam: ieņemts \$12 766; izdots \$9153.

Valdis Volkovskis izgatavojis jaunas bāra skapīšu durvis, izmaksa – \$1000, vēl jālabo bāra kases automāts. Daži nepieciešami labojumi ir arī nama virtuvē.

**Nama pārvaldes kasiere
Vita Volkovska**

Ilgvara Dižgalvja piemiņas fonds

Anna Ābele, Daina Ābele, Tāļivaldis un Maija Paegles, Pārsla Blāķe, Jānis un Dzintra Janavi, Ilga Jankovska, Omula Pence, Aivars un Ināra Vaļļi, Dace un Valdis Pavlovski, Mārtiņš Leikarts, Biruta un Guntars Šulci, Ivars Mičulis, Aira Veisa, Kārlis un Klitija Kalēji, Rita Gernatovska, Valdis un Vita Valkovski, Tamāra un Edvīns Rūši, Dzintars un Antons Švarci, Edgars Jakabsons, Elīta un Maira Dižgalves. Kopā: \$1685

Ziedojumus izlietos nama skatuves remontam.

Erikas Bastjānes piemiņas fonds

Pateicamies Erikas Bastjānes draugiem un līdzgaitniekiem par ziedojumiem Ērikas Bastjānes piemiņas fondm ziedojuši: Guntis un Gudrīte Kuškēvici, Luiza Gonia, Lūcija Zirne, Mirdza Lasmane, Kazimirs Laurs, Matīss un Loma Kārklīni, Pārsla Blāķe, Gundars un Biruta Šulci, Anna Ābele, Juris un Daira Ciļņi, Māra Rosentāla, Daina Bīriņa, Ilga Jankovska, Norma Leonarde, Jānis un Dace Taubes, Valters Lindbergs, Daina Ābele,

Jānis un Dzintra Janavi, Edvīns un Tamāra Rūši, Tāļivaldis un Zīle Dumpji; Andris un Asja Ritmaņi, Vilhelms un Diāna Zaķi, Elizabete Dumpe, Omula Pence, Marks un Lolita Matsoni, Odis un Lolita Ball, Christofer & Julie Ball, Arnis un Dagmāra Tūbeļi, Nonita Priedīte, Antons un Dzintra Švarci. Kopā \$2450.

Fonda līdzekļus pēc nelaiķes vēlēšanās izlietos latviešu nama iekārtu uzlabošanai un papildināšanai.

Fonda valde

Izdota jauna DK latviešu adrešu grāmata

Laista klajā jauna Dienvidkalifornijas latviešu adrešu un tālrunu grāmata. Iepriekšējā adrešu grāmata tika izdota 2005. gadā, un daudzi dati bija novecojuši.

Vairākus gadu desmitus Dienvidkalifornijas latviešu adrešu un tālrunu datubāzi pārzināja Rūdolfs Hofmanis. Par savu darbu viņš pelnījis vislielāko pateicību. Turpinot viņa darbu, Juris Riekstiņš sagatavoja datus publicēšanai jaunajā izdevumā.

Vāka autors – mākslinieks Eriks Jerumanis. Adrešu grāmatu iespieda Pēteris Brecko savā spiestuvē *Lan-dmark Printing*. Visus izdošanas darbus saskaņoja Sandra Gulbe-Puķēna.

Ikviens, kas iegādāsies Dienvidkalifornijas latviešu adrešu grāmatu, atbalstīs bezpeļņas organizāciju – Losandželosas latviešu sabiedrisko centru (Latviešu namu), kuŗa adrese ir 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Adrešu grāmatas cena ir \$15 plūs \$6 sūtīšana (līdz 3 eksemplāriem).

Čekus lūdzam izrakstīt: *Latvian Community Center* ar norādi: *Address book*.

Čeki nosūtāmi:

**Latvian Community Center (Address Book)
1955 Riverside Dr.
Los Angeles CA 90039-3704**

DK DV apvienības ziņas

Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atceres sarīkojums

Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības gadskārtējais Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atceres sarīkojums notika 4. martā latviešu namā. Sarīkojumā godināja plkv. O. Kalpaku, pieminot viņa uzticību Latvijai un viņa aizrautību – vijoles spēli. Šogad 6. janvārī apritēja 130 gadu kopš O. Kalpaka dzimšanas, viņš gāja bojā 1919. gadā.

Izjustus lūgšanas vārdus teica Aivars Jerumanis, sarīkojuma apmeklētāji, Norai Mičulei spēlējot klavierpavadījumu, nodziedāja ASV himnu. DK DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins teica uzrunu, to sākot ar O. Kalpaka iemīloto teicienu: „Kas tic, tas uzvar!” T. Lilienšteins atgādināja O. Kalpaka dzīves gaitas, piedalīšanos Pirmā pasaules kara cīņās Krievijā, vēlāk neatkarības cīņās Latvijā, kad kalpakieši kopā ar vāciešiem cīnījās pret sarkanarmiešiem. Latviešu leģionāri 24 gadus vēlāk, Otrā pasaules kara laikā kopā ar vāciešiem cīnījās pret sarkanarmiešiem. Latviešu leģiona 15. un 19. divīzija 1944. gadā no 16. līdz 19. martam pie Veļikajas upes varonīgi cīnījās pret 11 krievu divīzijām, 19. divīzija piedalījās sešās lielkaujās Kurzemes cietoksnī, 15. divīzija grūtās kaujās Pomerānijā. Iespējams, varonīgos latviešu cīnītājus iedvesmoja O. Kalpaka ticība iespējai uzvarēt.

T. Lilienšteins aicināja nodziedāt Latvijas himnu un pēc īsa starpbrīža sākās priekšnesumi. O. Kalpakam patika spēlēt vijoli, un atceroties šo viņa vaļasprieku, uzaiicinātais vijolnieks Andrejs Krastiņš un pianists Luiss Rosalebrons atskaņoja cittautiešu un latviešu kompozīcijas, tostarp Emīla Dārziņa „Melanholisko valsī”.

A. Krastiņš 1985. gadā absolvēja Kalifornijas univer-

No labās: vijolnieks Andrejs Krastiņš un pianists Luiss Rosalebrons

sitāti Losandželosā, kur viņa skolotājs bija vijolnieka Dāvida Oistracha skolnieks Aleksandrs Tegers. Kopš turnejas pa Rietumkrasta latviešu centriem 1984. gadā viņš Losandželas latviešu namā nebija mūzicējis. Pianista un komponista Luisa Rosalebrona dzimtene ir Puertoriko, patlaban viņš ir mācībspēks Fullertonas kolledžā. Visvairāk viņam patīk Bacha un Mocarta mūzika, bet viņš interesējas arī par latviešu tautas mūziku, kā arī par Jāņa Mediņa un Alfrēda Kalniņa kompozīcijām.

Pirms koncerta Luiss Rosalebrons par samaksu uzskaņoja nama klavieres.

Sarīkojuma apmeklētāji vēl nodziedāja Daugavas Vanagu dziesmu un tad mielojās ar Ingunas Galviņas vadībā gatavoto vanadžu cienastu. Īpašs gardums bija Ivetas Kaņepas vira no pašu darzā audzētajām skābenēm.

Teodors Lilienšteins

Mums zudušie

Jānis Bitītis

Jānis Bitītis aizgāja Dieva mierā 6. martā savās mājās *Aliso Viejo*. Izvadīšana notika 19. martā pulksten vienpadsmitos *Rose Hill* kapsētā.

Nelaiķis atdusas kapsētā *Lutheran Lawn* nodalījumā, kur apbedīti vairāki mūsu sabiedrības un draudzes locekļi.

Jānis Bitītis bija DK Latviešu biedrības biedrs, Daugavas Vanagu apvienības biedrs, DK latviešu luterāņu draudzes loceklis. Viņš rēgulāri apmeklēja sarīkojumus un dievkalpojumus, ziedoja, interesējās par notikumiem Latvijā. Sērojam kopā ar dzīvesbiedri Dzidru un viņas meitu Sandru.

Emigranti Venisē 1960-1970

Retrospektīva mākslinieka
Voldemāra Dārznieka darbu izstāde;
būs apskatāmi arī mākslinieka
Kazimira Laura un
fotografes Helēnas Hofmanes darbi
Izstāde būs atvērta
no 7. līdz 13. maijam
no plkst. 11.00 līdz 7.00
Latviešu sabiedriskajā centrā
1955 Riverside Drive, Los Angeles,
CA 90039

Atklāšana un pieņemšana:
5. maijā no plkst. 4.00 līdz 7.00;
6. maijā izstāde būs atvērta
no plkst. 3.00 līdz 7.00

V. Dārznieka melnbalts ūdenskrāsu zīmējums

Emigrés in Venice 1960-1970

is primarily a retrospective of mid-century oil paintings and sketches by
Voldemārs Dārznieks, a Latvian emigré artist who lived and worked in
Venice, California, during the 1960s and '70s.

These works were found in the home of the artist, who died in late 2010,
and are owned by his estate.

The exhibit also features a number of canvasses by his friend and fellow Lat-
vian emigré Kazimirs Laurs as well as black and white photographs taken by
Helēna Hofmane at art shows in Venice in the '60s.

Kazimirs Laurs will be present at the opening.

The show will be held at the Latvian Community Center,
1955 Riverside Drive, Los Angeles CA, from May 5 through 13, 2012.

An opening reception will be held May 5 at 4 PM.

Information: 510-501-8413

<http://markvc1.tumblr.com>

Pūpolsvētdiena Losandželosas latviešu skolā

Nedēļu pirms Lieldienām, Pūpolsvētdienā, agri no rīta ar pūpolzaru peņam mājiniēkus un vēlam viņiem būt apaļiem kā pūpoliem un veseliem kā rutkiem. Pūpolzari esot jāiet lauzt Pūpolsvētdienas agrā rītā tieši saullēkta laikā, lai tiem piemistu ticējumos piedēvētās maģiskās īpašības. Dienvidkalfornijā grūti atrast pūpolus, tāpēc pēršanai var gatavot īpašas slotiņas no deviņu koku zariem: priedes, egles, paegļa, trejādiem kārkliem un trejādiem lapukokiem. Senāk Pūpolsvētdienā pērti tika ne tikai cilvēki, bet arī mājdzīvnieki, lai tie neslimotu. Pēc pēršanas pūpolzarus nevar izmest, tie esot jāzaglabā līdz negaisam. Gadījumā, ja negaiss nav vēlams, pūpolzarus sadedzina, un to dūmi aizdzen negaisa mākoņus. Nav īsti skaidrs, kāpēc radies pēršanas paradums, pirmsākumi esot meklējami ļoti senos ar pagānismu saistītos rituālos.

Līdzīga tradīcija, Pūpolsvētdienā pērt ar pūpoliem, ir arī lietuviešim, igauņiem, krieviem, mazāk izplatīta, bet kādreiz ievērota Čehijā, Polijā un Somijā.

Losandželosas latviešu skolā Pūpolsvētdiena nedaudz atšķīrās no citām svētdienām, jo iepriekšējā nedēļā uzdotais mājas darbs arī bija savādāks. Uz skolu bija jāatnes dabas materiāli – puķītes, zālītes, lapiņas, graudi un sīpolu mīzas, lai skolā krāsotu Lieldienu olas. Olu krāsošanai ir rituāla nozīme. Senie latvieši ar olu krāsošanu sveica pavasari un zemes mošanos pēc ziemas. Ola ar savu apaļumu simbolizē dzīvību un auglību, tāpēc Lieldienās tās tradicionāli tiek raibi krāsotas un celtas godā. Losandželosas skolā olas pirms Lieldienām krāsotas kopš tās dibināšanas, tāad jau 60 gadu. Arī šoreiz gandrīz visi bija gatavojušies un krāsojamo olu netrūka. Kamēr olas satina un sagatavoja vārīšani, pienāca pusdienu laiks. Svētdienās skolas diena ir gaŗa, tāpēc katru nedēļu kāds no bērnu vecākiem klāj skolēniem pusdienu galdū. Šoreiz cienāt mazos bija pieteikusies skolotāja Dziesma Teterē. Pūpolsvētdienā, kad galdā jāceļ viss, kas apaļš, viņa cepa bērniem pankūkas. Dziesma bija atvedusi arī pašas gatavotos ievārījumu un zemenes.

Liēlu pārsteigumu sagādāja Lisa Edmondsona. Viņa atveda uz skolu divus trušus – Rudīti un Plušķi. Lisa atlāva trušīšus pajāt un stāstīja, kā tie pie viņas nokļuvuši. Trušīši dresējami, un Lisa ieteica izlasīt rokasgrāmatu *Getting Started: Clicking With Your Rabbit* (autori

Mazie jau paspējuši nokrāsot olas un apēst Dziesmas Teteres ceptās pankūkas ar pašas gatavoto ievārījumu (tāpēc attēlā visi šķīvjī ir tukši). Paldies bērnu vecākiem par palīdzību!

Lisa Edmondsona atveda uz namu divus trušus, kurus bērni nemītējās glāstīt

Joan Orr un Teresa Lewin). Lisa ir brīvprātīgā palīdze organizācijā *Rabbit Foundation*. Trušīšu dzīves ilgums ir 8-12 gadu, tāpēc ieteicams vairākkārt kārtīgi apsvērt, pirms izvēlēties trusi par mājdzīvnieku.

Pēc tam, kad olas bija novārītas un nedaudz atdzisušas, mazajiem bija vēl viens uzdevums – iztīt olas un vērot, kādas tās izdevušās. Citam raibākas, citam ne tika raibas, bet visas skaistas, brūnsarkandzeltenas, jo tika krāsotas sīpolu mīzās, ievērojot latviešu tradīcijas, un šis darbiņš tika darīts ar mīlestību!

Sandra Gulbe-Puķēna

Pēterā Vaska vijolkoncerts Disneja zālē

10. un 12. maijā Disneja koncertzālē atskaņos Pēterā Vaska vijolkoncertu „Tālā gaisma”, dirigents Gustavo Dudamels.

Komponists Pēteris Vaska ar dzīvesbiedri Dzintru Geku būs klausītāju vidū.

Informācija un biļetes: www.laphil.com

Lankeršima ielā NoHo skanēja latviešu tautasdziesmas melodija

Losandželosas kamerorķestri (LACO) jau 15 gadu vada pianists un diriģents Džefrijs Kaheins (Jeffrey Kahane). Viņam par godu no 12. aprīļa uz trim nedēļām 30 vietās dažādās Losandželosas pilsētās (parkos, pie galerijām, kinoteātriem, tirgiem u. tml.) novietotas vietējo mākslinieku apgleznotas klavieres, pie kurām ikviens var piesēsties un spēlēt, vai arī paklausīties spēlētājiem citus. Šī jaukā notikuma nosaukums – *Play Me, I'm Yours*, to 2008. gadā sāka britu mākslinieks Lūks Džerrams (Luke Jerram) Birmingemā (Anglija), tai pašā gadā tas bija arī Sanpaulu (Brazīlija); 2009. gadā – Sidnejā (Austrālija), Beri Sent Edmunsdā, Londonā un Bristolē (Anglija); 2010. gadā – Barselonā (Spānija), Pēčā (Ungārija), Bātā, Blekbērnā, Bernlijā, Londonā un Belfāstā (Anglija), Ņujorkā, Sinsinati, Sanhozē, Grandrapidos (ASV); 2011. gadā – Adelaidē (Austrālija), Ostinā (ASV), Ženēvā (Šveice), Londonā (Anglija), Tilburgā (Nīderlande), Maltā; šogad jūnijā būs vēl Saltleiksītijā (ASV), Parīzē (Francija), Londonā (Anglija); jūlijā – Selamā (Oregonas pavalstī ASV) un decembrī – Sanhuanā (Argentīna). Džefrijs Kaheins un 29 citi pianisti 12. aprīlī tieši pulksten divpadsmitos vienlaikus ar visām 30 klavierēm spēlēja J. S. Bacha „Labi temperētā klavesīnā” pirmās daļas prelūdijas.

Mūziķe Lolita Ritmane, 15. aprīlī steigdamās uz ASV Mākslas un zinātnes filmu akadēmijas (Academy of Television Arts & Sciences) Mūzikas nozares komitejas vadītāju sēdi Lankeršima bulvārī, uz brīdi piesēdās pie

klavierēm, kas novietotas pie kinoteātra *El Portal* un uzspēlēja latviešu tautasdziesmu melodiju.

Varbūt viņas piemēram sekos arī citi vietējie latviešu mūziķi.

Losandželas deju kopa „Pērkonītis” agrāk un tagad

Dancot vedu sav' māsiņu,
Vedu dižu, vedu mazu:

Dižu vedu rādīdams,
Mazu vedu mācīdams.

„Pērkonīša” dalībnieki 1974. gadā. 1. r. no kreisās: Linda Maldute, Kristīna Šulca, Nora Bēdele, Ināra Damroze, Dāvis Reins, Andrejs Reins, Inese Damroze, Arta Ložņicina, nezināma;
2. r.: Helēna Hofmane (†), Dace Kārkliņa, Anita Puķīte, Ilze Reina, Māra Lutere, Inese Birzniece, Rolands Gudrups (†), Loma Sprūda, nezināma, Linda Jēkabsons, Ilze Damroze-Ložņicina, Maija Bēdele;
3. r.: Uģis Puķītis, Andris Damroze (†), Andris Priedītis, Jānis Luters (†), Imants Nagainis (†), Matīss Kārkliņš, Alberts Sproģis (†), Igors Ložņicins (†)

Losandželas „Pērkonītis” ir vecākā tautasdeju kopa ASV Rietumkrastā. Patlaban tajā dejo otrās, trešās un pat ceturtais paaudzes dejotāji.

„Pērkonītim” ir četras atsevišķas dejotāju vecumgrupas: bērnu, studijas (pusaudžu), jauniešu un vidējās paaudzes. Uz šī biļetena vāka ir „Pērkonīša” jauniešu, studijas un bērnu grupas fotogrāfija.

Vidējās paaudzes deju grupā dejo Sandra Gulbe-Puķēna, Ilze Nagaine, Anita Puķīte, Lidija Skoliņa, Andra Staško, Dziesma Tetere, Vita Volkovska, Miks Malķemuss, Valdis Puķīte, Uģis Puķīte, Pēteris Staško, Valdis Volkovskis, Zigurds Teteris. Vairāki dejotāji solījuši

kopas dalībniekiem pievienoties rudenī. Deju kopu „Pērkonītis” vada Dziesma Tetere un Ilze Nagaine.

Pēctecība ir ārkārtīgi svarīga. Dejotāji ir ļoti lepnī, ka pēc vairāk nekā pusgadsimta „Pērkonītis” ir vēl stiprs savā garā un turpina priecēt skatītājus ar raitu un latvisku deju soli. Jau pērn dejotāji sāka gatavoties XIII vispārējiem latviešu Dziesmu un Deju svētkiem ASV, kuŗi notiks no 4. līdz 8. jūlijam Milvokos, viņi cer piedalīties Dziesmu un deju svētkos Latvijā 2013. gadā, Kanadas latviešu Dziesmu svētkos 2014. gadā Hamiltonā un nākamajos Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos, lai gan vēl nav zināms, kur un kad tie tiks rīkoti.

Gribas, lai okeans saraujas

Gadu pēc Siguldas Valsts ģimnazijas beigšanas, 2004. gada 15. martā, jūtot neatlaidīgas iekšējas alkas iepazīt pasauli un sevi, manā dzīvē sākās jauns posms otrpus Atlantijas okeanam. Atminos Rīgas lidostu, kas toreiz, manai sirdij satraukti pukstot, agrajā rītā pēc negulētas nakts likās kā plaši pasaules vārti, caur kuņiem es viena pati braši un bez vilcināšanās devos cauri, lai gan tai brīdī skaidri nezināju, kas atrodas viņpus. Laiks šķita apstājies lidojumos Rīga-Londona un Londona-Ņujorka. Mazā mīļā Latvija bija iesaiņota manā sirds kabatiņā un galamērķis, Amerika, bija tikai iecere prātā, apvīta ar kultūras stereotipiem un līdz šim iepazīta tikai no attēliem žurnālos.

Pēc diviem *Au Pair in America* programmas dalībnieces gadiem Minesotas un Ņujorkas pavalstī iestājos kolledžā Ziemeļkarolīnas pavalstī. Mācoties kolledžā, iepazīnos ar jauku itaļu izcelsmes studentu vārdā Žozefs. Abi pārcēlāmies uz Vašingtonas pavalsti un Sietlā 2009. gada 17. jūlijā apprecējāmies. Sietlā sāku mācīties jogu un patlaban turpinu studēt Vēdiskās zinības. Kopš šī gada janvāra ar Žozefu dzīvojam Losandželosā, Dienvidkalifornijā. Žozefs ir tirdzniecības pārstāvis naftas kompanijā.

Akcenti mani vēl šad un tad nodod. Uzzinot, ka esmu no Latvijas, daudzi neziņā rausta plecus, īpaši mazās pilsetās. Lielpilsētu iedzīvotāji ir zinīgāki. Reizēm pat esmu sastapusi kādus, kuņi bijuši Latvijā, pat Siguldā, pazīst kādu latvieti.

Esmu pabijusi jau 29 Amerikas pavalstīs. Labāk pazīstu tās, kur dzīvoju ilgāk – Minesotas, Ņujorkas, Vašingtonas, Ziemeļkarolīnas. Tagad iepazīstos ar Kaliforniju, kur ir viss – lielpilsētas, ciemi, lauki, kalni, ielejas, tuksnesis. Visvairāk man pietrūkst sava dārziņa un iespējas katru dienu aizstaigāt līdz veikalam un darbam. Te visur jābrauc ar auto. Reizēm pieķeru sevi dungojam dziesmiņu „...es zinu, ka kādreiz man dārziņš būs, kur ziedēs tik rozes un nesāpēs sirds!” Esmu dzīvojusi arī vietās, kur tas bija iespējams, piemēram, Sietlā mums bija dārzs un daudz kur varēja aiziet kājām. Te dārziņu pagaidām aizstāj puķu podi.

Pirmo reizi atgriezies Latvijā pēc sešu gadu prombūtnes. Pavadijām divas pasakainas maija nedēļas, izstaigājot mīļo Siguldā, apbraukājot Latviju un bēgot no odiem. Siguldā mani vienmēr sagaida mana māsa Ance ar draugu Ingaru, māmiņa Inese, tētis Mārcis, māsīca, brālēns, mātes māsa un tuvie draugi, radi. Vēl pērn mani sagādāja mīļā vecmāmiņa Milda Kauliņa, diemžēl tagad viņa ir jau aizsaulē. Vecmāmiņa par visu interesējās un sūtīja mani pēc laikrakstiem, ko kopā lasījām. Biju sajūsmā, ka atkal varēju ēst pašaudzētus labumus, dārza un meža

Zita Resnais-Dattilo un Žozefs Dattilo Sietlā

ogas. Amerikā diemžēl jāņogas, upenes, ērkšķogas un brūklenes nopērkamas reti. Sēņotājus arī neesmu sastapusi. Gardu rupjmaizi gan var atrast. Jau apmēram 12 gadu esmu veģetāriete, tipiskos amerikāņu ēdienus neesmu nogaršojusi.

Taču visvairāk mani pārsteidz latviešu kultūras spilgtums ārpus Latvijas. Te dzīvo daudz talantīgu un veiksmīgu latviešu, kuņiem latviešu kultūra ir svarīga un nozīmīga. Viņi ziedojuši darbu un laiku, lai saglabātu latviešu valodu, tradīcijas un nodotu tās jaunajai paaudzei. Prieks par bērniem, kuņi dzimuši šai okeana krastā jauktās latviešu-amerikāņu ģimenēs un labi runā latviski.

Dvēseli sasilda sirsniņā Losandželosas latviešu nama saime. Februārī lepni devos uz Losandželosas latviešu namu, kur bija vēlēšanu iecirknis, balsot par latviešu valodu. Dziesma Tetere mani uzaicināja dejojot tautasdeju kopā „Pērkonītis”, un jūlijā kopā ar citiem dejojājiem došos uz Milvokiem Viskonsinas pavalstī, kur notiks XIII vispārējie latviešu Dziesmu svētki ASV. Pirms vairāk nekā desmit gadiem dejojā Siguldas tautasdeju ansamblī „Vizbulīte”, Latvijā esmu piedalījusies trīs Dziesmu un Deju svētkos. Milvokos Dziesmu svētkos atcerēšos un godināšu savu vecmāmiņu, viņa daudzus gadus dziedāja korī „Gāle”.

Pagājuši astoņi gadi, manu sirdi pilda pateicība par piedzīvoto, esmu satikusi īpašus cilvēkus, kuņi ienākuši manā dzīvē, redzējusi neaizmirstamas vietas, bet visvairāk novērtēju iespēju no unikāla skatpunkta izjust latviešu kultūru un vēsturi. Mani interesē viss, kas notiek Latvijā, un tēvs man sūta ziņas un attēlus par jaunāko Siguldā. Žozefs jau mazliet saprot latviski, viņš arī nodarbojas ar jogu un bijis uz tautasdeju mēģinājumu. Viņam un visai viņa ģimenei ļoti patīk vārdadienu svinēšana. Protams, ļoti gribētos, lai okeans saraujas un ciemoties varētu biežāk.

Zita Resnais-Dattilo

Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

Foto: Gunta Lujāne

No kreisās: Jānis Janavs, Dzintra Janava, Aivars Jerumanis, Feliksa Barrana, Imants Leitī, Valdis Pavlovskis, Dereks Hogans, Andžela Nelsa, Teodors Lilienšteins, Kēstutis Reivids, Francis Dižgalvis

Amerikas baltiešu brīvības līgas (Baltic American Freedom League – BAFL) valdes locekļi š. g. 12. februārī nolēma Baltiešu brīvības balvu (Baltic Freedom Award) šogad piešķirt ASV ārlietu ministrei Hillarijai Klintonei (Hillary Clinton). Balvu piešķir par ieguldījumu Baltijas un citu valstu neatkarības atjaunošanā un stiprināšanā. ASV ārlietu ministre Hillarija Klintone ilgadēji ir atbalstījusi Baltijas valstu neatkarību un drošību, viņa noteikti iestājas par demokrātisku un brīvu Krieviju. *BAFL* balvu svinīgi pasniedz īpašā banketā, šogad to rīkoja 14. aprīlī Losandželosas latviešu namā.

ASV ārlietu ministre bija devusies vizītē uz Kolumbiju, balvu saņemt no Vašingtonas (DC) atbrauca ASV Valsts departamenta Ziemeļvalstu un Baltijas valstu biroja direktors Dereks Hogans (Dereck Hogan). Viņš jau pulksten pusesešos ieradās latviešu namā, kur otrā stāvā notika neformāla tikšanās un savstarpēja iepazīšanās. *BAFL* valdes locekļiem bija daudz un dažādu jautājumu, galvenokārt par Baltijas valstu drošību. Viesis centās uz visiem atbildēt, un, ja par kaut ko nebija īsti pārliecināts, tūlīt jautājumu pierakstīja un solīja noskaidrot.

Svinīgā sarīkojuma daļa sākās tieši pulksten septiņos, ceremonijmeistars bija Dienvidkalifornijas lietuviešu radoraidījumu vadītājs, *BAFL* valdes loceklis Edvards Kēstutis Reivids (Reivydas). Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes mācītājs, prāvests Dāvis Kaņeps tei-

ca īsu lūgšanu, lojālītautes zvērestu vadīja *BAFL* viceprezidente Marite Šepika.

Enerģiskā *BAFL* prezidente Andžela Nelsa (Nelsas) teica ievadvārdus, atgādinot, ka Amerikas baltiešu brīvības līgu pirms 31 gada dibināja ārzemju latviešu, lietuviešu un igauņu aktīvisti ar mērķi cīnīties par Baltijas valstu neatkarības atgūšanu. Kaut arī mērķis sasniegts, modrību nedrīkstam zaudēt, jo Krievijas propagandas un agresīvās ārpolitikas dēļ neatkarība vēl aizvien ir apdraudēta.

Andžela Nelsa paziņoja par 2012. gada *BAFL* prezidenta balvas piešķiršanu iepriekšējam prezidentam Imantam Leitī. I. Leitī kopš 2005. gada ir arī *BAFL* izdevuma *Baltic Bulletin* redaktors.

Ar klusuma brīdi godināja pērn mūžībā aizgājušo *BAFL* valdes loekli Aļģi Raulinaiti.

ASV prezidenta Baraka Obamas apsveikuma vēstuli nolasīja *BAFL* valdes loceklis Valdis Pavlovskis. ASV prezidents vēstulē apsveica visus banketa dalībniekus, atzinīgi novērtēja *BAFL* ievērojamo nozīmi cīņā par neatkarību un demokrātiju, uzsverot, ka ASV amatpersonas Baltiju atbalsta un sadarbojoties vienmēr iespējamas pozitīvas pārmaiņas. ASV prezidents, paužot prieku par *BAFL* apbalvojumu ārlietu ministrei Hillarijai Klintonei, pieminēja viņas ieguldījumu ASV un Baltijas teicamo attiecību stiprināšanā.

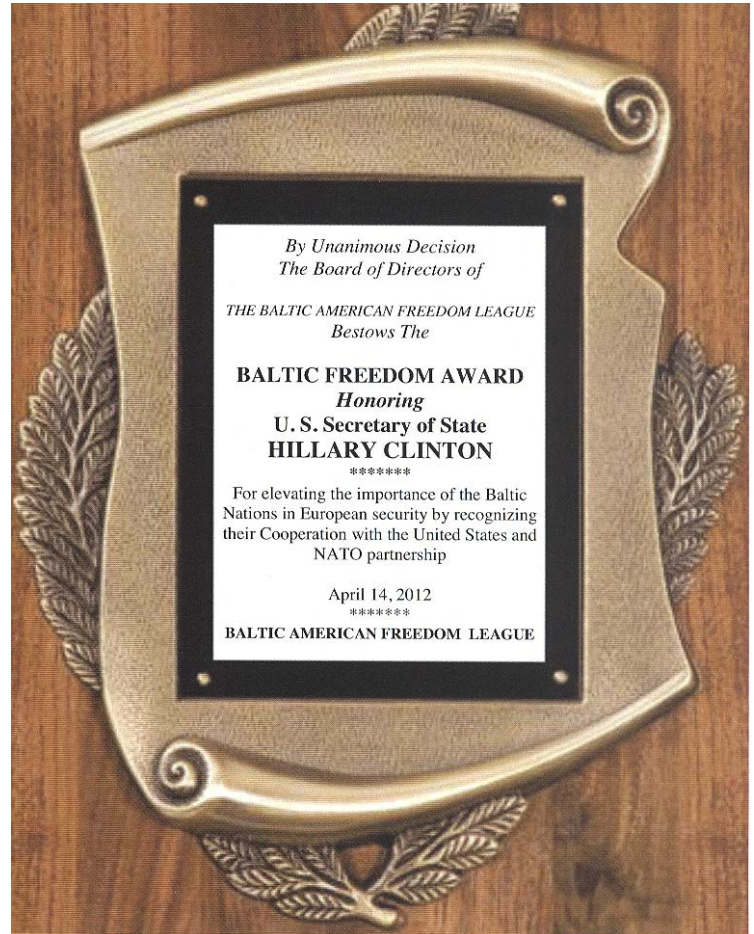
Andžela Nelsa iepazīstināja ar Dereku Hoganu, pastāstot, ka viņš dzimis Hamptonā, netālu no Pitsburgas, studējis Pitsburgas un Prinstonas universitātē. Kļuvis par ASV valsts departamenta darbinieku, viņš strādājis Nikaragvā, Dominikas Republikā un Baltkrievijā, provinces atjaunošanas darbu brigādē Afganistānā, bijis ASV īpašā vēstnieka Afganistānā un Pakistānā Richarda Holbruka galvenais padomnieks civilās aizsardzības kaņķu vadībā, agrākā ārlietu ministra Kolina Povella asistents, no 2007. līdz 2008. gadam Polītiskās daļas galvenais pilnvarotais ASV vēstniecībā Maskavā. Strādājot Baltkrievijā, viņš vairākkārt apmeklējis Baltijas valstis. Lietuva ir pašreizējā prezidējošā valsts Eiropas un drošības un sadarbības organizācijā, un D. Hogans pērn novembrī tikās ar Lietuvas amatpersonām, lai pārrunātu abpusējās attiecības, kā arī enerģijas drošību. D. Hogans labi prot krievu un spāņu valodu, droši vien, ja strādātu Baltijas valstīs, viņš iemācītos arī šo valstu valodas. Dereka un Annas Hoganu ģimenē aug meitiņa Hanna.

Savas runas sākumā Dereks Hogans teica, ka ārlietu ministre Hillarija Klintone ļoti labprāt būtu vēlējusies pati saņemt viņai piešķirto balvu, taču viņai ir svarīgi pienākumi citviet.

D. Hogans sacīja, ka amerikāņi ir lepni par iespēju atbalstīt Latviju, Lietuvu un Igauniju un apbrīno Baltijas valstu divdesmit gadu laikā gūtos panākumus. Latvieši, lietuvieši un igauņi ir neticami daudz izcietuši, bet nekad nezaudēja savu nacionālo identitāti un ilgas pēc neatkarības. D. Hogans uzsvēra, ka ASV amatpersonas vienmēr atzina – Baltijas valstis ir okupētas nelegāli, Valsts departamenta Karogu zālē visus okupācijas gadus plīvoja Baltijas valstu karogi. ASV diplomātijas vēsturē šie gadi ir nozīmīgi, jo veselu pusgadsimtu netika zaudēta ticība brīvības ideāliem. Tagad pienācis laiks, kad Baltijas valstis var būt piemērs citiem, šo valstu iedzīvotāji augstu novērtē demokrātiju un ir gatavi to aizstāvēt.

Iestājoties NATO, Baltija ieguva augstāko teorētiski iespējamo drošības garantiju, jo Vašingtonas līguma 5. paragrafs paredz, ka NATO dalībvalstis cita citu aizstāv. Par šo 5. paragrafu arī bija visvairāk jautājumu – vai tiešām ir garantija, ka Baltijas valstis atrodas zem droša kodollietussarga? D. Hogans atbildēja, ka ASV un sabiedrotie šo līgumu uzskata par ļoti nopietnu.

Turpinot runu, viņš teica, ka Baltijas valstis tagad piedalās citu valstu gaisa telpas aizsardzībā, un nozīmīgs ir ikviena partnera ieguldījums. Nenovērtējama ir arī lietuvisu un latviešu palīdzība ASV kaņķu vienībām Afganistānā. Igaunijai pierādījuši, ka sekmīgi iespējams novērst kiberuzbrukumus. Baltijas valstu speciālisti Afganistānā veic lielu izglītības darbu, kas ir nākotnes stabilitātes pamats, lai valstij nodrošinātu attīstību, iedzīvotājiem mieru un labklājību.

Maijā Čikāgā notiks Ziemeļatlantijas līguma valstu pārstāvju tikšanās, kurā spriedīs par katras NATO dalībvalsts nozīmi partnerībā. Baltijas valstu veiksmes stāsts nebeidzas tikai ar kļūšanu par NATO dalībvalsti. Šo valstu speciālisti ir kļuvuši par padomdevējiem citu jaunu demokrātisku valstu iedzīvotājiem. ASV valdība augstu novērtē baltiešu tehnisko un finansiālo palīdzību Armēnijai, Azerbaidžānai, Baltkrievijai, Gruzijai, Moldovai, Ukrainai un Ziemeļāfrikai.

Apsveicama ir baltiešu viesmīlīgā attieksme pret ASV uzņēmējiem, pēdējos gados arvien vairāk kompāniju dibina savās filiāles Baltijā, radot jaunas dabavietas. Pasaulē ir pazīstama Lietuvas darbinieku augstā profesionālitate, Latvijā apbrīnu rada lidostu attīstība, Igaunija kļuvusi par informācijas tehnoloģiju lielvalsti, eksportējot savu savu e-valdības tehnoloģiju uz citām valstīm.

Nesen televīzijā Latvijas mūzikas ierakstu Gada balvas ceremonijā tika slavēti ASV vēstniecības darbinieki par latviešu valodas prasmi. ASV valdība iegulda laiku un piešķir līdzekļus, lai vēstniecības darbinieki Latvijā iemācītos runāt un lasīt latviešu valodā. Lietuvā vēstniecība izveidoja apmaiņas programmu, un 8-10 Lietuvas vidusskolu skolēniem uz vienu akadēmisko gadu ir iespēja mācīties ASV, apgūt angļu valodu, iepazīties ar līdzaudžiem, vienlaikus esot savas zemes sūtniem.

„Baltieši Amerikā ir veidojuši tiltu starp valstīm, cen-

šoties radīt izpratni par kopējām vērtībām. Pateicos par ASV ārlietu ministrei Hillarijai Klintonai piešķirto apbalvojumu. Baltiešu un amerikāņu sadarbība turpināsies, nākotnē visiem nodrošinot labu veiksmi,” savas runas nobeigumā teica D. Hogans.

Pirms banketa Teodors Lilienshtens apmeklētājiem izdalīja *BAFL* nesēn pieņemto rezolūciju – aicinājumu Krievijas iedzīvotājiem, kuŗi demonstrē pret autoritārismu un par demokrātiju, palikt nesalauztiem, nokratīt pagātnes važas un paust idejas, kas vieno visas pasaules cilvēkus, kuŗi mīl mieru.

Lietuvieši lepni pasniedza Derekam Hoganam nesēn iznākušo Rutas Šepetes (Ruta Sepetys) grāmatu *Between Shades of Gray*, kas jau tulkota vismaz 27 valodās (latviešu valodā ar nosaukumu „Starp pelēkiem toņiem” grāmata izdota apgādā Zvaigzne ABC).

Sveicienu banketa dalībniekiem bija atsūtījis arī Lietuvas vēstnieks ASV Žigimants Paviljonis (Žygimantas Pavilionis).

Mūsu lieliskā vīru kuŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” septiņpadsmit koristi nodziedāja latviešu, lietuviešu, igauņu, portugāļu, itaļu, zviedru un angļu tautasdziesmas, visas oriģinālvalodā. (Zviedru dziesma patiesībā ir bez vārdiem). Piedevās skanēja dziesma – „Nu atnāca mana diena, nu es varu gaviļēt”, kas parasti ievada vīru kuŗa koncertprogrammu. Diriģente Laura Rokpelne Mičule un pianiste Līga Ceriņa saņēma krāšņas puķes, katrs vīrs – pa rozei.

Karaliskās vakariņas gatavoja Pegija Taube ar palīgiem, arī apkalpošana bija augstā līmenī. Daži gan sūdzējās – kūciņa bijusi tik garda, ka apēsta nemanot, gribeļies vēl vismaz otru tādu pašu.

Runu starpbrīžos apmeklētājus izklaidēja lietuviešu akordeonists, ko mēs visi labi pazīstam – Česlovs Geštauts (Česlovas Geštautas), spēlējot dažādu tautu melodijas, tostarp „Pie Dzintara jūras”. Sarīkojuma vadītājs Kēstutis Reivids atkal stāstīja amizantus jokus par igauņiem, latviešiem un lietuviešiem, vairākus gan tos pašus, ko pērn, 13. augustā banketā lietuviešu namā.

Lietuviešu, igauņu un latviešu organizāciju vadītāji iepazīstināja ar klātesošiem savu kopienu pārstāvjiem *BAFL*, pieminot viņu nopelnus.

Sarīkojuma beigās *BAFL* prezidente Andžela Nelsa no sirids pateicās visiem atbalstītājiem, apmeklētājiem, palīgiem, kuŗi ziedoja darbu un laiku, lai sarīkotu banketu. Izrādījās, ka vairākiem apmeklētājiem tieši todien bija dzimundiena, un viņus apsveica, nodziedot tradicionālo apsveikumu.

Igaunijas, Latvijas, Lietuvas un ASV himna beigās skanēja pacilāti un sirsnīgi. Varbūt gan būtu laiks mums visas iemācīties no galvas, lai kaimiņvalstu himnu vārdi nav jālasa no lapiņas.

Taču bija jauki būt kopā ar brāļiem lietuviešiem un igauņiem bāleliņiem, visiem jūtoties kā palielas baltiešu saimes locekļiem.

A.M.

***BAFL* banketā dziedāja Losandželoas latviešu vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!”**

TIK MIRDZOŠI SARKANA KĀ... LIGAVAS KLEITA

Sarkanās krāsas uzvaras gājiens un vienīgais zaudējums gadu tūkstošu gaitā

Iepriekšējā aprakstā jau pieminēju, ka Jaungads Ķīnā nav ziemas, bet pavasara svētki. Taču arī tradīcijās noturīgajiem ķīniešiem rietumnieciskā mode diktē savus noteikumus: kādas Šanhajas kafejnīcas sienu rotāja pat trīs sveicinājuma saukļi vienlaikus: *Priecīgus Ziemsvētkus! Laimīgu Jauno gadu! Laimīgu Valentīndienu!* Ķīnā visiem svētkiem ir sarkanās krāsas akcents (mums Ziemsvētku un Jaungada kamanas pat pagrūti iedomāties ugunīgos toņos). Ķīniešiem baltā ir sēru krāsa, nedod dievs, viņiem svētkos pasniegt baltas puķes! Baltās puķes veikalos bija līlijas, turklāt ne tīri baltas, bet krāsainas, rožu pušķi tiek iekrāsoti visās varavīksnes krāsās, pat zilimelnā.

Ir tikai viens izņēmuma gadījums, kuŗā Ķīnas sarkanā krāsa pilnībā kapitulējusi baltās priekšā: tās ir līgavu kleitas! Rietumu pasaules baltais laulību tērps tik bagātīgi iemūžināts mākslas darbos, it sevišķi filmās – kā gan lai mūsdienu meitene spēj tam pretoties?! Manuprāt, piekrišana baltajam tērps ķīniešu līgavu acīs ir tik liela tālab, ka rietumu mode ir daudz pārāka fasona, ne krāsas ziņā. Baltais tērps pieļauj jebkuŗu formu, ķīniešu kāzu tērps – tikai tradicionāli taisno piegriezumā ar augsto, cieši aizpogāto apkaklīti. Ķīniešu kāzu kleitas atšķirība lielās līnijās no tradicionālajām blūzītēm ir vienīgi tā, ka kleita stiepjas līdz zemei. (Taču kāds gan prieks mūža skaistākajā dienā sevi izrādīt *naktskreklā*?) Apdare – ar zelta un sudraba diegiem, materiāls un raksti – izcili, bet, nudien, tas ir tik pierasti un gaŗlaicīgi. Arī ķīniešu meitenes vismaz reizi mūžā grib lepoties rietumu princešu un karalieņu kleitās.

Ikdienā daiļā dzimuma pārstāves (izņemot biroju un banku darbinieces) priekšroku dod universālajām gaŗa-

jām biksēm, nedēļas nogalē, tad nu gan, beidzot sievietes uz ielas var dabūt redzēt visdaŗādāko fasonu tērpos, tostarp ultramodernos. Šūdami tērpus visai pasaulei, arī ķīnieši paši tirgo un valkā visjaunākās modes apģērbu.

Netālu no mājas, kur dzīvo mana meita, ir četrstāvu nams, burtiski piebāzts ar sieviešu kleitu tirgotavām: visi modeļi jauni, turklāt praktiski neviena tērpa fasons vai materiāls neatkārtojas. Kleitu, svārku un blūzīšu cena no 3 līdz 10 latiem. Atliek tikai pārdzīvot, ka mani izmēri ar ķīniešu izmēriem galīgi nesakrīt, es, salīdzinot ar viņām, valkāju XXXL apģērbu. Zane šo lieltirgotavu māju tuvumā nebija pat pamanījusi, jo tas jau tāds sīkums vien esot, salīdzinot ar īstajiem lielveikaliem un tirgiem.

Vai ķīnieši precas tikai vienu reizi?

Kāpēc gan lai viņi šajā ziņā būtu apdalīti? Protams, ne jau rietumu manieres vien (dzīvošana neprecoties, ātri šķīroties, vienlaikus uzturot sievu un mīļāko utt.) te vainojamas. Turīgie ķīniešu vīrieši senatnē oficiāli varēja atļauties trīs sievas: pirmā bija vecāku lemtā (galvenā pēcnācēju gādātāja), otro varētu saukt par *oficiālo mīļāko*, bet trešā bija prestiŗam – ka var to atļauties (gluži kā lambordŗino mūsdienu vīriešiem visā pasaulē). Situācija Ķīnā, salīdzinot ar senajiem laikiem, šais laikos nav neko krasi mainījies, viss notiek pēc principa: ja vari to atļauties! Sievām jāsamierinās ne tikai ar vīru atsevišķiem sānsoljiem, bet arī ar lauleŗa stabilu sirds dāmu. Taču, ja pāris nolemjot šķirties, pirmā sieva nekad nepalikot plika un uz ielas, viņai tiek dzīvoklis vai nams, arī bērni. Visbieŗāk bērns ir viens, bet mazākumtautības (īkviena no tām – skaitā vairākos miljonus), un tādu Ķīnā ir 55, var atļauties vairākus pēcnācējus, it sevišķi, ja pirmā piedzimusi meitenīte. Cilvēki, protams, it sevišķi laukos, šo viena bērna likumu pārkāpj, taču nepakļaušanās draud arī ar nopietnām represijām: ja ģimene par otro bērnu nemaksā valsts noteikto nodevu, tai var nojaukt pat māju – ej, kur gribi...) Bērni ir liels ģimenes dārgums un ieguldījums, šķirtajam laulātajam par bērnu jāsamaksā astronomiska naudas summa – vienalga, vai gribi viņu paturēt pie sevis, vai atstāj audzināšanā šķirtajam laulātajam. Bērns ir kā krājkasīte, kuŗā ilgi un daudz tiek likts iekšā. Diemŗēl vienīgie bērni, nereti nespējot attaisnot vecāku cerības (galvenokārt lielā konkursa dēļ neiekļūstot augstskolā), izdara pat pašnāvību. Pirms gadiem piecpadsmit, divdesmit, nosakot vēl nedzimušā bērna dzimumu, vairums vecāku izvēlējās laist pasaulē puisēnu, un tagad šī meiteņu dzimuma diskriminējošā attieksme ir kā abpusēji griezīgs zobens: daudzviet skolas un augstskolas solos sēŗ gandrīz tikai zēni! Tagad bērna dzimuma noteikšana iepriekš pilnīgi aizliegta, un

meiteņu „cena” (šo vārdu varētu arī nelikt pēdiņās, jo pie līgavas jaunam cilvēkam nav viegli tikt) ļoti pieaugusi.

Ineteresanta vieta lielajā Šanhajas laukumā

Vai esat bijuši vietā, kur pulcējas tūkstošiem laulību paziņojumu izlicēji?! Es kaut ko tādu redzēju pirmoreiz. Dalībnieki ir pieaugušie (neprecēto bērnu vecāki), kuŗi turklāt šajā *sabiedriskajā kustībā* iesaistās galvenokārt bez savu bērnu, potenciālo izprecināmo, ziņas. Sludinājumu veids ir tikpat daudzveidīgs, cik daudzveidīgi un asprātīgi cilvēki savulaik bij. PSRS centās samainīt dzīvokļus: piedāvājot, tiek slavēta *paša prece*, cerot pretim saņemt vēl labāku! Gandrīz visi sludinājumi (ar roku rakstīti, kopējā sarakstā, izlasāmi aģentu kartotēkās vai kā citādi) kā pirmo ietver oficiālo informāciju: dzimšanas gads, horoskopa zīme, gaŗums, izglītība, bet beidzas ar īsāku vai gaŗāku laulību pretendenta vēlamu īpašību un īpašumu uzskaitījumu. Piemēram: *Sieviete 1,60 m meklē 1,80 m gaŗu vīru. Bakalaura gatava iziet pie vīra – bakalaura. Korejiešu valodas pratējs vēlas dzīvi saistīt ar korejiešu valodas pratēju.* Bez kautrēšanās tiek norādīts, kādi sadzīves apstākļi varētu apmierināt: trīsistabu dzīvoklis, trīsstāvu māja, tādas un tādas markas auto, Šanhajas pieraksts (par to nedaudz vēlāk). Nākamo vīru algu latīņu šanhajietes pacēlušas ļoti augstu (tā ir arī reāla, jo ne jau naudas dēļ palikt neprecētai!): ja potenciālais vīrs nepelna ap 800 latu mēnesī, tad viņam lielas izredzes palikt vecpuišos.

Lai gan profesionālie precinātāji un biroji izvēršuši darbību ne pa jokam, joprojām modē savedēji – amatieŗi. Gluži nejauši masāžu salonā mums abām ar meitu nācās dzirdēt intriģējošu dialogu (vēlāk Zane man to pārtulkot) – tieši par šeit aprakstāmo tematu. Darbojošās personas: 20 gadu veca meitene, kas iebraukusi no laukiem un uzsākusi darbu masāžas salonā, un puisis, kas tur strādā jau ilgāku laiku.

Viņš: Es tevi varētu iepazīstināt ar savu radnieku, viņš par tevi pāris gadu vecāks. **Viņa:** Nez vai viņam patiks mana profesija, es pat mātei neesmu teikusi, ka tagad dzīvoju uz strādāju Šanhajā. **Viņš:** Bet es taču arī strādāju par masieri, un mans radnieks varētu pārnākt uz darbu šeit. **Viņa:** Vai vīrietis, kam 30 gadu, man nebūtu par vecu? **Viņš:** Tikai dažus mēnešus esi pilsētā, bet jau esi uz kādu aci metusi? Vai viņš precējies? **Viņa:** Teica, ka ne. Laucinieks. **Viņš:** Laucinieks, un 30 gados vēl nav precējies? Vai tik viņš tevi nemāna? Kas tas par laucinieku, ja 30 gados vēl nav precējies? Tad jau galīgais pāķis! Vai viņš tev savu tālruņa numuru iedeva? **Viņa:** Teica, ka tālsarunas dārgas, varot taču parunāties, kad viņš iebraucot Šanhajā. **Viņš:** Skaidrs, tad jau precējies. Grib ar tevi tikai papriecāties! **Viņa:** Man taču par nākotni jādomā! **Viņš:** Nu tad paklausī mani, satiecies ar manu radnieku. Kā tu rēķini, cik naudas tev vajadzētu kāzu sarīkošanai? **Viņa:** (uzskaita kāzu tērpu, mielastu, dāvanu u. c. izdevumus) Vismaz 150 000 juāņu. **Viņš:** Kur tad tu tik dārga?! Manuprāt, vari tikt cauri ar 70 000! **Viņa:** (kļūstot pavisam domīga)... un kāda tavam radniekam māja? **Viņš:** Divstāvu. **Viņa:** Maza, vajadzētu trīs stāvus. **Viņš:** Nu jau tu gribi par daudz, neesi jau nekāda gaŗā, skaistule arī ne. Tu padomā labi! Saruna notika ļoti jautrā, asprātīgā gaisotnē, bet abu pušu ieinteresētību ļoti abi varēja just.

Otra interesanta saruna bija monologs. (Uzreiz jāpaskaidro: pārrēķinot latos, 10 juāņi, latviešu iesaukti par *jānīšiem*, ir aptuveni viens lats.) Kāda māte stāstīja par savas 26 gadus vecās meitas kavalieriŗiem: to daudz, bet jēgas nekādas. Un nu, pa Jaungada svētkiem, uzradies viens īsti dedzīgs, atbraucis iecerētās dēļ pat no laukiem uz Šanhaju, dabūjis darbu. Meitai īsti pie sirds neesot (turklāt pāris gadu jaunāks par viņu), viņa puisim nekautrēdamās prasot: „Ko tu tā atskrēji uz Šanhaju?!” –

Precību aģenti Šanhajas galvenajā parkā

Precību sludinājumu alejas ir gaŗas...

„Man taču jābūt tev tuvumā, jāpērk dāvanas, jāved uz izklaidēm!”

Jautājām: „Un kā viņš izturas pret jums?” – Apdāvina, bet kas lai zina, vai tad, kad dzīvos kopā ar meitu, būs tikpat labs un devīgs?!

Jā, ķīniešu jauniešu dzīvesbiedra izvēli joprojām liela mērā nosaka vecāki. (Mao laikos arī darbabiedriem bijusi liela loma.) Manis sastaptie jaunlaulātie Helēna un Gorkijs (abiem nedaudz pāri 30 gadiem) savā ziņā ir izņēmums, jo iepazinušies kopīgā uzņēmumā, kādu laiku jau padzīvojuši kopā, līdz nolēmuši precēties. Ar precībām jaunās sievas māte ļoti apmierināta. Kāzas svinētas trijos piegājienos: vispirms īstās, tām sekoja kāzas vīra dzimtajā pusē, pēc tam – pie sievas vecāku radiem un draugiem. (Pēdējās piedalījušies apmēram 250 viesu.) Videofilmā redzējam, kā kāzu organizātors (jeb vedējs, Helēnas brālis) cītīgi piekopj tautas tradīcijas.

„To ir tik daudz, ka nespēju visas izstāstīt. Pa ceļam man tika apautas zaļas kurpes, pie laulību nama nomainītas. Vedēji visu dienu nesāja līdz bambusa slotu, lai no visurienes (arī kāzu autosalona) izslaucītu mūsu iepriekšējo dzīvi, es caur auto loga uz ceļa bārstīju naudu, lai ceļš būtu pret mums labvēlīgs utt. Viena kāzu ceremonija notika vēsā laikā, tālab Gorkijs man nopirka vēl vienu balto kāzu kleitu, no siltāka materiāla. Bet uz lielās kūkas dalīšanu ap pusnakti pārgērbos citā – sarkanā tērpā,” stāstīja jaunā sieva.

Viss ar kāzām saistītais (frizūras veidošana, ģērbšanās, ierašanās ceremonijas vietā) uzfilmēts videolentēs, kuŗas varētu noskatīties tikai triju dienu laikā. Jaunais pāris tiek intervēts gluži kā dokumentārfilmas personāži. Kāzu viesu vienīgās dāvanas ir nauda sarkanās aploksnēs, tā tiekot kāzu organizātoram, ne jaunajai ģimenei. (Zane stāstīja – nereti jaunieši, vecākiem par prieku, svirot viltus kāzas, juridiski netiek savienoti, – vecākiem esot ļoti svarīgi, lai visi kaimiņi un radi redz – kāzas ir notikušas!... Arī kāzu fotosesijas nereti notiek pirms kāzām un ilgst vai visu dienu.)

Un kā tad ar Šanhajas centrālajā laukumā meklētajiem variantiem? Zane zināja teikt: „Bieži, pat ļoti bieži tie vainagojas ar kāzām.”

Mīlestība un aizraušanās, skumīga, sirdi plosošā šķiršanās – tā arī ķīniešiem ir mākslas, it sevišķi estrādes dziesmu tematika, bet dzīvē viņi joprojām ievēro sentēvu tradīcijas: vecākiem labāk zināms, ar ko man dzīvē saskanēs. Un ja nesaskan? Tad notiek tas pats, kas visā pasaulē: viņš vai viņa meklē sirdsākšti, gan ar nopietniem panākumiem, gan bez. Lai nu kā: ģimene Ķīnā ir visstiprākā institūcija, jaunā sieva apkopj mājas soli, rūpējas par vīra novecojušajiem, nereti sirgstošajiem vecākiem, tāpat kā gan lai vīramāte nebūtu ieinteresēta vedeklas izvēlē?

Gandrīz nepārvarams šķērslis – Šanhajas pieraksts

Ķīnā joprojām spēkā dzīvesvietas pieraksts, tā ir katra cilvēka nozīmīgākā biogrāfijas daļa: ja esi piedzimis lielpilsētā, tev tajā visas durvis vaļā, bet ja esi ienācējs, tad uz daudziem labumiem un priekšrocībām (iespeju mācīties skolās, augstskolās, saņemt bezmaksas medicīnisko palīdzību un citus labumus) nav ko cerēt. Zane stāstīja par ķīniešu puisi, kuŗa vēlmei apprecēties ar izvēlēto meiteni izjauca tikai viens apstāklis – viņam nebija Šanhajas pieraksta. Un meitenes vecāki viņu noraidījuši ne jau tikai tāpēc, ka znota kandidātam nepienākas šīs sadzīves priekšrocības. Galvenais – znotu pieņemot, sievas vecākiem jāpieņem arī viņa laucinieciskie radi! Nē, ar tiem viņi nepavisam negribot saradoties. Rūgtas, ļoti rūgtas bijušas jaunieša asaras...

„Šanhaja nav Ķīna” – arī tā dzirdēts sakām, jo te allaž valdījusi brīvā, ostas gaisotne. Vislabāk to izjūt naktsbāros, uz vienu no tiem mani aizvilka jaunieši. Nudien, nenozēloju, jo spēlēja lielisks džeza ansamblis ar sōlisti afroamerikānieti. Šanhajas nakts dzīve – tas ir temats, ko lemts aprakstīt jauniešiem, ne man. Viņiem naktī nenāk miegs un prāts nesas uz izpriecām bāros, krodziņos, deju klubos utt. Zane ar draudzeni reizēm iegriežas nesen atvērtajā salsas klubā.

„Kā tur ir?” jautāju. „Kā visur pasaulē, deju partneris līdzī nav jāņem, tās ir dejas, kuŗas visi dejo ar visiem,” bija atbilde.

Izjutuši lielpilsētas labumus, daudzi ķīnieši domā, kā atbrīvoties no ierobežojošā dzīvesvietas pieraksta ja ne pašiem, tad vismaz bērniem. Un viena no iespējām ir dzemdēt bērniņu kādā no ekonomiski brīvajām zōnām, piemēram, Honkongā vai ārvalstīs. Pirms vienpadsmit gadiem Rīgā iepazinās ar nesen ieceļojušu ķīniešu ģimeni, viņi bija pārceļotāji no Spānijas, Rīgā atvēra ķīniešu virtuves bistro. Sākumgadi bija veiksmīgi, bet galvenais – lai gan viņiem jau bija divas palielas meitas, pāris Latvijā laida pasaulē vēl vienu meitenīti un puisīti. Šajā ziņā viņi ir ļoti laimīgi: mazajiem bērniem ceļi visur būs vaļā! Traģikōmiskais – vecākā meitene cītīgi sāka mācīties latviešu skolā, bet tur netika labi uzņemta, tāpēc mazākie bērni tiek sūtīti krievu bērnu dārzā un skolā, jo tur viņi nejūtas tik atstumti. Diemžēl šis piemērs neko labu par mūsu, latviešu, sabiedrību neliecina. (Esmu šīs ģimenes gaitām sekojusi visus gadus.)

Viena cilvēku daļa pasaulē, neatkarīgi no tautības, ticības, politiskās pārliecības un mantiskā stāvokļa nepārprotami ir vienlīdz laimīgi: tie ir vecvecāki. Tikko kādam no viņiem parādīju savu mazmeitiņu foto, mēs tūlīt pilnībā sapratāmies bez vārdiem, visu izteica mūsu laimē starojošās acis.

MŪSU DZĪVES MAZIE VIRSPAVĒLNIKI

Nē, runa nebūs par bērniem vai mazbērniem, bet gan par mīldzīvniekiem. Šanhajā, tāpat kā visur pasaulē, dzīvo radībiņu netrūkst, tās iegādāties var zooloģisko dārzu veikalos un milzīgos zooloģiskos tirgos: sākot no ļoti populārajiem dziedātājputniņiem, papagaiļiem, circeņīšiem, kaķiem, suņiem, šinšillām, pelēm, jūrascūciņām, seskiem, vardēm, čūskām, ķirzakām, bruņurupučiem utt. Protams, katrs, kam acis pierē, visvairāk pamanīs suņus (kaķi ir tik saprātīgi, ka diezgan strikti ievēro savu mājas teritoriju, jo uz gājēju un braucēju pārpildītās ielas, nūdien, viņiem labāk nerādīties).

Par suni Šanhajā jāmaksā paprāvs nodoklis, bet, tie, kuŗi dārgos lutekļus ved saitītē, nūdien, neizskatās pēc bagātniekiem. „Ķīnā ļoti grūti cilvēka turību noteikt pēc apģērba vai izturēšanās,” teica Zane. Suns, kā visur pasaulē, ir labākās zāles pret vientulību: it sevišķi, kad bērns izaudzis un dzīvesbiedrs zaudēts, – kā lai nesāk ilgoties pēc vislabākā sarunbiedra, kas allaž visam piekīt? (Esmu dzirdējusi, ka gudri dakteri arī Latvijā saviem pacientiem iesaka iegādāties suni.) Kaķim mūsu likteņstāsti un nopūtas par aizgājušiem laikiem bijuši, nebijuši: ka tik siltums, pilns vēders un saimnieka paklausība bez gaŗiem iebildumiem. Ceru, ka tas neizklausās pēc kaķveidīgo nopulgojuma: kaķi mūsu dienas režīmu nepapildina arī ar rēgulārām pastaigām vismaz divreiz dienā. Turklāt, ir vēl viens apstāklis, kas acīmredzot cilvēku noskaņo par labu suņa iegādei: suns padevīgāk ļauj visādi saģērbties un izkrāsoties (arī kaķiem ir modes saloni, bet ķīniešu mitekļos nevienu tādu, dizainera *uzlabotu*, negadījās redzēt). Apkoptu un izdaiļotu suni ieraugot, ikvienam pretimnācējam uzreiz jāsaprot, cik ļoti saimnieks par savu lolojumu rūpējas! Manuprāt, Šanhaja arī šajā ziņā starp pasaules lielpilsētām ierindojas saraksta augšgalā.

Šanhajas ziema, kaut arī nemīlīga, tomēr nav tik vē-

sa, lai četrkājainos (arī gaŗspalvainos) draugus vajadzētu ietērt īsti ziemīgos tērpos, tas vairāk tiek darīts izrādīšanās dēļ. Šķiet, ka katram četrkājainajam draugam virsdrēbju vesels pūrs, rūpīgi pieskaņotas katras dienas iznācienam: slapjā laikā tiek apvilkti polsterēti lietusmētelīši, sausā – vilnas vai vatēti uzsvārcīši, vējainā laikā – ar kapuci, saulainā – ar *dekoltē*. Rotājumu, izmantojot nacionālā stila elementus vai Eiropas modi – bez sava gala! Redzēju, piemēram, baltu suni ar košsārtu asti!

„Tas ir nieks! Esmu redzējusi suņus, kuŗiem nokrāsotas ne tikai astes un ausis (katra savā krāsā), bet pat katrs nadziņš citā tonī. Netālu no mākslas galerijas, kuŗā bieži rīkoju izstādes, atrodas zooveikals, un burtiski iemīlējos mazā, brūnā sunītī, centos viņu iespējami bieži apmeklēt,” stāstīja mana meita.

Suņi ir ļoti sabiedriski: kopā ar saimniekiem ceļo divriteņu groziņos, cauri biežajai un ļoti ātrajai satiksmes plūsmā uz motorolleru grīdas pie saimnieka kājām turas kā cirkus akrobati. Gadījās maiznīcā iepirkties kopā ar jauku, moderni gērbtu, meiteni, kas skūtera bagāžnieka kastē iecēla pamatīgu torti, bet amizanti tērptais suņuks bez mudināšanas ieņēma vietu pie saimnieces kājām – un abi prom uz ballīti!

Safotografēju ļoti daudz suņu kopā ar viņu saimniekiem. Kālab? Lai parādītu arī citiem. Protams, galvenais iemesls bija fotografēt nevis suni, bet gan saimnieku, taču viņu vienu pašu taču neklātos fotografēt, vai ne?!

Nezinu, kas notiktu, ja ārzemnieki latviešus uz ielām fotografētu tikpat uzbāzīgi kā rietumnieki ķīniešus. Arī ķīnieši, pavisam sveši, nereti gribēja nofotografēties ar mani, bet allaž sirsnīgi lūdza atļauju, un es, kad vien fotografējamā skatiens bija pavērts pret mani, vārdos un ar žestiem lūdzu atļauju fotografēt, pēc tam vienmēr pateicos.

Saimnieks un viņa Dievs

Ir sens anekdots – suns stāsta kaķim: „Es dievinu savu saimnieku!” Kaķis: „Es pats esmu dievs”.

Arī Šanhajā kaķi lieliski zina savu vērtību un nezaudē savu iedzimto, fantastisko modrību. Grāmatās esmu lasījusi: ja kaķis pagriež astesgalu, tas liecinot par viņa uzticēšanos. Ķīnas lielpilsētā asti man nepagriezta neviens: sak, pat omulīgi murrājot, acis jātur plati vaļā, bet arī pānikai pirms laika nav ko padoties. Izkrāsotu, izcirptu vai citādi izķēmotu kaķi man negadījās redzēt, lai gan ļoti gribējās. Var jau būt, ka šie runči un kaķenes neiederas Šanhajas vienkāršo darbarūku mitekļos: ejot gaŗām mazo veikaliņu un kantorīšu durvīm, kas reizē ir arī skatloga daļa, redzam arī saimnieku dzīvoklīti (nereti ar auduma aizkariņu no kopīgās telpas norobežota vienīgi bērna guļamvietiņa, vecāku darbavietā bērns ne tikai paguļ, bet pilda arī mājasdarbus). Kaķi, gluži tāpat kā ģimenes locekļi, visu dienu ir iesaistīti savu saimnieku darba norisēs: kā dzīvas Budas viņi tup iemīļotajās vietās un priecē visus, kuŗi nav mājdzīvnieku nīdēji (vai tad nu pasaulē trūkst arī tādu). Kaķis ir arī ķīniešu veiksmes

simbols, tie redzami vai ik mazbodītē – skārda vai plastmasas figūras daiļi tup uz pakalķājām un nepārtraukti ritmā kustina vienu ķepu. Taču dzīvo kaķu īpašnieki droši vien uzskata, ka veiksmi daudz labāk pievilinās īsts kaķis, nevis viņa apzeltīta parodija.

Kā ar pelēm? Nudien, nezinu, nevienu pašu nenācās redzēt pārskrienam pāri manam ceļam, tikai zooloģiskā dārza veikala būrītī.

Gādīgu saimnieku gaidot...

Dzied circenītis aizkrāsnē...

Nekā nebija, circenīši Šanhajā nedzied aizkrāsnē, bet ļoti amizantos pītos būrīšos. Vienu circenīti satikām arī visjaunākā modeļa taksometrā (aprīkotā ar navigācijas karti un videoaparāturu filmu rādīšanai), šoferis smalkā uzvalkā, baltā krekļā un baltos cimdos – nu gluži kā Londonā; baltie cimdi ir arī ierindas taksīšu šoferu apģērba sastāvdaļa, bet galvenais – taksīšu šoferi ir ļoti pacietīgi, gatavi brauciena laikā piestāt un uzkavēties vai desmit vietās, ja vien pasažierim ir tāda vajadzība). Tātad – cauri skaņu jūklim pēkšņi automašīnā izdzirdējām circenīša dziesmu! Sākumā domāju, ka dziesma ir ieskaņota, lai radītu komforta sajūtu, bet nē, izrādījās, ka kukainītis ir īsts! Es noteiktu Ķīnā iepirktu veselu grozu ar circenīem un sadāvinātu saviem draugiem Latvijā, ja vien nebaidītos iekļūt muitas ierēdņu melnajos sarakstos. Cik tad ilgi var vest zīda lakatus un šalles?

Circenīšiem, tāpat kā dziedātājputniņiem, parkos notiekot sacensības. Kādi ir kritēriji, varu tikai iztēloties. Kopš Sabiles vīna svētkos redzēju gliemežu skriešanās sacīkstes, sapratu, ka cilvēks iemācījies rezultātu tabulās iekļaut jebkuŗu dzīvās dabas izpausmi.

Tik svaiga maltīte, cik svaiga vien tā var būt...

Gandrīz nav bijis tādas reizes, kad, stāstot par Ķīnu, man kāds no klātesošajiem nepajautātu: „Vai tiesa, ka tur ēd suņus?” Cik zinu, suņi skaitās korejiešu delikatese, tas lai paliek uz viņu sirdsapziņas. Diemžēl latviešiem šajā ziņā arī grēku netrūkst: ar gardu muti tiek apēsti jēriņi, teliņi, mīļcālīši, par cūciņām un trusīšiem nemaz nerunājot. (Jā, Sibīrijā cilvēki badā bija spiesti apēst arī pa kaķim, žurkai, sunim, kritušam zirgam... un vēl ir dzīvi ļoti daudzi cilvēki, kuŗi to visu bija spiesti piedzīvot.)

Šanhaja ir vienīgā vieta pasaulē, kur man nav nekādu šaubu par maltītes svaigumu: tiku redzējusi, kā rītausmā uz motorollera tirgū ieved cūku kautķermeņus (pat piecus uz viena braucamā), būros savu kārtu pacietīgi gaida zosis, baloži, vistas, gaiļi; vannās un vannītēs peld simtiem dažādu zivju, krabju, vēzīšu, sānus cilā milzu vardes... Jebkuŗam no šīm dzīvajām ēdmaņām gals pienāk, tā teikt, uz pircēja pasūtījumu. Turklāt zvīņas un spalvas tūlīt itin knaši jūk pa gaisu, jo ikvienu gaļas izstrādājumu pārdevējs pēc pircēja vēlmes sagatavo, ka atliek vien to uzlikt uz pannas. Ir restorāni, kuŗos vakariņotājs pats izvēlas gan dzīvu zosi, gan zivi, gan... labi, neturpināšu. Ikviens rietumnieks, protams, var pusfabrikātus vakariņām meklēt lielveikalu saldētavās ar domu, ka... viņš nu gan nav tāds barbars!

Jā, Šanhaja ir kā radīta gardēziempilsēta. Ne velti šo tūristu pievilksanas punktu tagad labi aptvēruši arī ceļojuma aģenti: arī paši ķīnieši, izjautājot ārzemniekus, vis-

pirms jautā: „Vai jums patīk Šanhajas ēdiens?”, jau zīnot, ka sekos pozitīva atbilde. Es pati, ja mani ar šo piejūras pilsētu nesaistītu mana mīļā meita Zane, noteikti dotos uz šejieni izslavētās masāžas dēļ: cena stundu ilgai kāju masāžai ir, sākot no divarpus latiem un galvenais – iespējama gandrīz jebkuŗā diennakts laikā uz katra ielas stūra. Ko gan vairāk vajag ceļotāja, kājāmgājēja, svētlaipei? Arī frizieris nav vienkārši matu apgriezējs vai ievaidotājs, friziera pakalpojumos pirmkārt ietilpst pusstundu ilga galvas masāža.

Lai gan Ķīnā biju jau sesto reizi, neesmu nogaršojusi pat simto daļu no turienes gardumiem. Pelmeņos ķīnieši iemācījušies iepildīt daudz ko neparastu, tostarp tauriņu spārnus. Kad meitai jautāju: „Kā gan viņi var samedīt tik daudz taureņu?” atbilde bija īsa: „Ķīnieši var visu!”

Ir mirkli, kad es par to nemaz nešaubos. Nekas cits, kā vien ķīniešu nācijas pārliecība – viņi var visu un vēl labāk – Ķīnu kā valsti ierindojis pasaules ekonomikas vadībā. Jau dzirdu daudzu lasītāju iebildumus: un kā tad ar bezgaumīgajām ķīniešu ražotajām precēm, kuŗas pārplūdinājušas visu pasauli? Šāds jautājums būtu uzdots pasaules bagātājiem tirgotājiem (vispirms krieviem, amerikāņiem, arābiem, vāciešiem, poļiem), kuŗi tieši šādu produkciju Ķīnā pasūtīnot (ka tikai lētāk, rai-bāk, it kā modernāk utt. un galvenais – lētāk!) un paši īsā laikā kļūst par miljonāriem, ievērojot ķīniešu čaklumu un lēto darbaspēku (starp citu, tas vairs nav lētākais Āzijā). Nācies dzirdēt, kā tieši šie *viendienas nieciņu* pasūtīnātāji publiski paši kritizē ķīniešu mantu kvalitāti!

Kā visur citur, arī Šanhajā mani ļoti interesēja grāmatu iespiešana, lai gan savas grāmatas nekad Šanhajā vai Honkongā neesmu iespiedusi. To varētu darīt, pat ar pārsūtīšanu viss noteikti izmaksātu lētāk, nekā izdodot grāmatas Latvijā, taču allaž esmu gribējusi sagādāt darbu pašmāju cilvēkiem, ar kuŗiem sadarbojos gadu desmitiem. Vēl tikai pieminēšu, ka arī Ķīnā iebāzu degunu dažās spiestuvēs, un vienā no tām lielformāta darbus iespieda uz, nepārspīlējot, jebkuŗa materiāla. Puiši, izpildot Zanes pasūtījumu, kļūdījās, viņu darbalaiks pagarinājās par pāris stundām vismaz, bet nebija jūtama nekāda neapmierinātība, tieši otrādi, lai izdarītu klientam pa prātam, palīgā nāca vēl citi, pat darbnīcas vadītājs, un kantora meitenes mums abām ar Zani atnesa vakariņas.

Ceļojumu aprakstu sāku ar leģendu. Ar teiksmu to arī pabeigšu, jo, to pārļasot, man, ēdušai vai neēdušai, allaž gribas skriet uz veikalu pēc pelmeņiem. Pelmeņi nebūt nav krievu tautas izgudrojums, kā dažs varbūt domā.

Reiz dzīvojis kāds slavens ārsts. Vecumam pienākot, viņš beidzis strādāt un devies mājup uz dzimto provinci. Tas noticis decembrā vislielākā sala laikā, pa ceļam viņš

Tāpat kā visur pasaulē, Ķīnas nākotne ir bērni

redzējis, cik smagi cilvēki spiesti strādāt arī šajā nejaukajā laikā: apģērbs par plānu, ausis visiem apsaldētas! Dziednieka slava viņam skrējusi pa priekšu: pie dzimtās mājas durvīm izslavēto ārstu jau gaidījusi dažādu, arī bagātu sirdzēju rinda.

Ārsts dziedinājis visus pēc kārtas, bet nav varējis aizmirst gājiena laikā redzētos trūcīgos laukstrādniekus. Saulgriežu dienā ārsts uzticējies pieņemt slimniekus sa-

viem palīgiem, bet pats lielā laukā ārpus pilsētas uzslējis nojumi un iekūris ugunskuru. Lielā katlā viņš sabēris visādas zālītes pret apsaldējumiem. Katlā sirmais dakteris licis arī aitas gaļu un dažādas garšvielas. Izvārīto gaļu viņš sakapājis un ievīstījis plāni izveltnētā mīklā, veidojot *austiņām* līdzīgus plācenīšus. Virumam dakteris devis nosaukumu: *Aukstumu mazinātāja maigo austiņu vīra*. Katrs trūcīgais dabūja pa lielai bļodai gardā viruma, tajā peldējušas arī divas *austiņas* – mūsdienās sauktas par pelmeņiem. Ar šo spēcīgājo vīru dakteris apārstējis visus nosalušos, un no tiem laikiem cilvēki, daktera labos darbus pie-

minot, paši Saulgriežos vāra pelmeņu viru, sauktu par *austiņu viru*.

Mēdz teikt, ka visi ceļotāji daloties divās daļās: vieni, kuŗi, Ķīnā pabijuši, saka: „Nekad vairs!” un otri, kuŗi apgalvo: „Brauktu uz tu-rieni kaut nakts laikā!”

Arī man pirmā ceļojuma pirmajās dienās gribējās samainīt aviobiļeti un mukt uz māju. Un tad... es sāku pieņemt šo fantastisko valsti un zemi tādu, kāda tā ir.

Pietiek tikai datorā apskatīt ceļojuma attēlus, lai es jaunākajai meitai, ģeografijas un socioloģijas maģistrātūras studentei, atkal sūtītu uz-mācīgu īsziņu: „Paskaties, mīļo

Artiņ, vai tuvāko trīs mēnešu laikā nav kāds lētais lidojums uz Šanhaju!”

Par vecāko meitu Zani un viņas darbu var uzzināt mājaslapā: www.zanemellupe.com Gluži kā manai vizītei par godu, viņas darbi bija uzslavēti un viens februāra sākumā reproducēts Šanhajas žurnālā *City Weekend*, tas lasāmā arī tīmeklī.

Anita Mellupe

Saullēkts no Zanes dzīvokļa loga – redzama Šanhajas panorāma, skats miljona dolaru vērtībā

Aivars Jerumanis ceturto reizi dosies uz Sibīriju

Šovasar atkal notiks organizēts brauciens uz Sibīriju, kuŗā piedalīsies arī Aivars Jerumanis. Maršruts: Rīga – Maskava – Blagoveščenska – Kanska – Krasnojarska – Pēterburga – Rīga. Izbraukšana no Rīgas 15. jūnijā plkst. 12.00; atgriešanās – 29. jūnijā plkst. 7.10 vakarā.

Ceļotāju grupā būs septiņi cilvēki, kuŗi mazi 1949. gadā tika aizvesti uz Tālajiem Austrumiem, un seši, kuŗus mazus 1941. gadā izsūtīja uz Krasnojarskas apgabalu. Četrās dienās iecerēts apbraukt izsūtījumu vietas Amūras apgabalā, tikties ar tur palikušajiem latviešiem.

Ceļotāji pēc divarpus dienām, braucot ar vilcienu, ieradīsies Irkutskas apgabalā, Taišetā stacijā, kur bijušās ieslodzījuma vietas. Tur bija noņemti arī dzejnieks un publicists Aleksandrs Pelēcis. Ceļojumā uz Sibīriju piedalīsies ārste Marija Krūmiņa, kuŗas tēvs, mācītājs Edgars Rumba, bijis ieslodzīts 30 km attāļajā ciemā Rešoti. Notiks tikšanās ar vietējiem iedzīvotājiem un iespējamiem aculieciniekiem.

Apbedījumu vietās mācītājs Guntis Kalme vadīs aizlūgumu. Pilsētas mūzejā tiks atstāta piemiņas plāksne Latvijas bērniem.

Ceļojumā piedalīsies Juris Vidiņš. Viņš, būdams tikai deviņus gadus vecs, izbēga no Tasejevas un kājām atgriezās Latvijā.

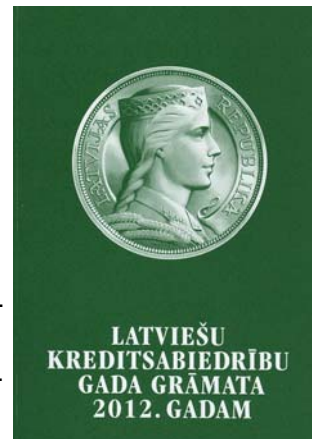
Astrīda Ruško kopā ar māti un māsu 1941. gadā bija noņemtas Kanskas rajona Ilanskā. Kanskā paredzēta tikšanās ar 1941. gadā no Latvijas izsūtītajiem ebrēju bērniem Simonu Viņņiku un Frīdu Poļakovu. Kanskā ceļojuma dalībnieki tiksies ar premjērministra Valža Dombrovska mātes draudzeni, latvieti Irēnu. Paredzēts apmeklēt arī latviešu sādžas Suhanoja un Malijimbeža, kur dzīvo Selga Jankovska un Zaiga Rozenvalde. Viņas bija meitenes, kad 1941. gadā tika izvestas no Latvijas.

Pa Krasnojarskas apgabalu autobusā, kuŗā ir 30 vietu, ceļojuma dalībniekus vadās latviešu uzticamie draugi – šoferi Zahars un Pāvils. Paredzēta tikšanās ar Krasnojarskas latviešu biedrības pārstāvjiem, 1941. un 1949. gada izsūtītajiem vai viņu pēctečiem. No Krasnojarskas ceļotāji ar lidmašīnu dosies uz Maskavas lidostu Domoģedova un no turienes atgriezīsies Rīgā. Maskavā ceļotāji uzturēsies vienu dienu; būs iespēja apskatīt pilsētu un pavisoties pie Latvijas vēstniecības darbiniekiem.

ALAs mājaslapā www.alausa.org atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Latviešu kredītsabiedrību 2012. gada gadagrāmata-kalendārs

Gadagrāmata-kalendārā ir visas pasaules latviešu organizāciju (apm. 550), Latvijas Saeimas, Latvijas prezidenta, Latvijas Ministru kabineta, Rīgas domes, kā arī citu iestāžu un organizāciju adreses. Te iespējams atrast citu svarīgu informāciju un rakstus par Latviju. Ir daudz reklāmu – profesionālie pakalpojumi un latviešu uzņēmumi visā pasaulē; kalendārs ar vārda dienām, arī alfabētiskā secībā; pulksteņu laiki pasaulē; izskaidrots, kā pārrēķināt temperatūru; Fārenheita un Celsija temperatūras tabula; metriskās sistēmas mēru un svaru salīdzinājums ar amerikāņu mēriem un svariem u. c. svarīgas ziņas.

Gadagrāmatas cena \$6 plūs \$8 dolari sūtīšana uz ASV. Čeks jāizraksta: KALENDARS un jānosūta:

Kalendars

164 Willowdale Avenue

Toronto, Ontario, Canada M2N 4Y6

Gadagrāmatas redaktors: Alberts Upeslācis

e-pasts: info@townpress.ca

Tālrunis: 416-222-8199

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2012. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tāl.: _____

e-pasts: _____

Čeki izrakstāmi: *Latvian Ev. Luth. Church – Community Center* un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive

Los Angeles, CA 90039-3704

Latvijas Vides aizsardzības klubam – 25

Vides aizsardzības klubs (VAK) ir viena no aktīvākajām neformālajām organizācijām Latvijā. Tā bija pirmā organizācija, kuŗas bezbailīgie biedri savā manifestā par galveno mērķi pasludināja – neatkarīgu Latviju!

Vides aizsardzības klubs dibināts pirms 25 gadiem kādā Krāmu ielas pagrabīņā Vecrīgā. Bijušajā padomju Latvijā cilvēkiem vajadzēja būt atjautīgiem, lai īstenotu savus mērķus. Dabas aizsardzība kļuva par aizsegu politiskām darbībām. Vides aizsardzības klubs pirmais rīkoja publisku demonstrāciju ielās, sasaucot mītiņā vairākus desmitus tūkstošus cilvēku, kuŗi protestēja pret metro celtniecību Rīgā. VAK kluba biedri pirmie uzdrošinājās ielās parādīties ar sarkanbaltsarkano karogu un sadevās rokās mītiņā par tīru Baltijas jūru. VAK iesvētīja savu zaļibaltizaļo karogu, ieviesa jaunas svinamās dienas – Zemes dienu, Ūdens dienu, Vides dienu.

Vides aizsardzības klubā sāka darboties visdažādākie jaunieši un vecāka gadagājuma cilvēki, viņi bija trauksmaini, kāpa uz jumtiem, tīrīja pagrabus un piegružotus dievnamus, viņi nesēdēja uz vietas – VAK uguns kuri dega visā Latvijā. VAK pat rīkoja pats savus – Zaļo dziedāšanas svētkus. Tīra, nepiesārņota daba ir līdzvērtīga tīrai, nepiesārņotai Latvijai.

Tam, kuŗš uzdrošinās sevi piesiet pie koka, lai to nenocērt, parasti nav neko daudz, ko zaudēt. VAK biedri bija ideālisti, un tādi ir vēl arī tagad.

Tagad VAK no tīri politiskas organizācijas izveidojusies par kārtīgu vides aizsardzības organizāciju, kādas ir katrā valstī visā pasaulē. Vai vides aizsardzība ir kas pilnīgi nošķirts no politikas? Nebūt ne. Zaļā partija, ko dibināja VAK, tagad izveidojusies par ievērojamu politisku spēku Saeimā. Tomēr VAK joprojām ir neatkarīga organizācija un tāda būs arī turpmāk, jo bieži vien vairāk var paveikt, ja kājas un rokas nav sapītas partiju attiecību pinekļos. Turklāt VAK nav zaudējis savu neformālo, brīvo garu – vides aizsardzība, rūpes par tīru gaisu, ūdeņiem un zemi svarīga visiem, daba nešķīro, kādas politiskās partijas biedrs esi.

VAK rindās bijuši daudzi, tagad labi pazīstami politiķi, vides aizsardzības speciālisti, mūziķi, rakstnieki. Kuŗš gan Latvijā nepazīst Induli Emsi, Ievu Akurāteri, Haraldu Sīmani, Arvīdu Ulmi... VAK vēl aizvien aktīvi darbojas organizācijas dibinātājs un prezidents Arvīds Ulme. Viņa dzīve tik cieši saistīta ar VAK, ka citu vadītāju grūti iedomāties. Arvīds Ulme vada savu organizāciju, uzsverot tās garīgumu, neformālo raksturu, brīvību. Līdzās darbiem vides aizsardzībā viņš aicina pasēdēt pie uguns kura, lai parunātos, pafilozofētu un fantazētu, lasītu dzejoļus, dziedātu dziesmas.

VAK biedru skaits nav liels, bet nav jau svarīgs cil-

vēku daudzums, svarīgi, ka VAK ar savu mērķtiecīgo darbību atmodinājis Latvijā interesi par vides problēmām. Latvijas iedzīvotāji tagad daudz labāk apzinās, ka apkārtēja vide, dabas bagātības ir mūsu visu veselīgas un harmoniskas dzīves pamats. Tikai mēs paši cietīsim, ja izcirtīsim mežus, nešķīrosim atkritumus, ļausim piesārņot upes. Latvija vēl arvien ir viena no zaļākajām valstīm pasaulē. Ir vērts cīnīties, lai tas tā arī paliktu.

Pirms diviem gadiem VAK pasludināja jaunu manifestu, jo bija pienācis laiks citiem mērķiem, jo pirmajā manifestā pasludinātais bija sasniegts – Latvija ir brīva, neatkarīga valsts. Otrajā manifestā VAK par savu mērķi izvirzījusi – Latvijai jāklūst par zaļāko un ekoloģiski tīrāko valsti pasaulē. Šis mērķis ir pārdrošs – vai mūsdienas materiālistiskajā sabiedrībā kas tāds iespējams! Tomēr VAK biedri vienmēr bijuši ideālisti un sapņotāji, vienmēr paziņojuši ko tādu, par ko pārējie sākumā tikai pavīpsnāja. Arī tagad jāglābj sava tēvu zeme – no izpārdošanas sveštautiešiem, no nekaunīgas izzagšanas, no vienaldzīgas tās pamešanas, no piesārņošanas un indēšanas.

VAK 25. februārī svinēja savu 25. gadadienu. Tas bija skaists atmiņu un jaunu nākotnes plānu vakars. Skanēja mūzika, tika ēsts kliņģeris un rupjmaize ar medu, pasniegtas piemiņas dāvanas VAK vecbiedriem, kā arī aktīvākajiem biedriem. Milzīga ovācijas sacelās, kad tika nosaukts Arvīda Ulmes vārds, taču viņš teica nevis pateicības runu, bet nolasīja dzejoli. Jubilejas svinības beidzās ar plāniem un idejām, kā novērst Latvijas zemes izpārdošanu. Mēs esam savai tautai joprojām vajadzīgi.

Vides aizsardzības kluba viceprezidente
rakstniece Lelde Stumbre,
kluba biedre kopš 1998. gada

Jauni draudi pasaulei

Pasaules Ekonomikas foruma (WEF) ziņojumā *Global Risks 2012* prognozēts, ka lielā plaša starp bagātajiem un nabagajiem, strauji augošais jauniešu un pensionāru skaits, sabiedrības ievainojamība ekonomisko satricinājumu dēļ, atšķirības ienākumos, chroniskā finanču nestabilitāte, augošā siltumnīcefekta gāzu emisija un kibērubrukumu draudi, ūdens un pārtikas krīzes apdraud pasaules izaugsmi. Ziņojuma autori ir 469 eksperti un industriju vadītāji. WEF pārstāvis Lī Hauvels raksta:

„Pirmo reizi vairāku paaudžu laikā daudzi cilvēki vairs netic, ka viņu bērni baudīs augstākus dzīves standartus nekā ir viņiem. Panīkums sevišķi vērojams industriālizētajās valstīs, kas vēsturiski bijušas lielas pārliecības un drosmīgu ideju avots.”

LETA

Vecvieglatlēta Gunša Lindes izcilie panākumi

Guntis Linde 2011. gadā piedalījies vairākos skrējienos. Izdevumā *National Masters News* ievietota rezultātu tabula, kurā uzskaitīti G. Lindes rezultāti skrējienos 80 gadu vecumgrupā:

- 800 m – 3:18.76 (1. vieta 17 konkurentu sacensībās);
- 1500 m – 6:44.71 (1. vieta 19 konkurentu sacensībās);
- 1 jūdze – 7:27.37 (1. vieta divu konkurentu sacensībās);
- 3000 m – 15:06.73 (1. vieta trīs konkurentu sacensībās);
- 5000 m – 25:59.68 (2. vieta 4 konkurentu sacensībās);
- 10 000 m – 53:23.59 (1. vieta 3 konkurentu sacensībās);
- 2000 m šķēršļu skrējieni – 11:06.76 (1. vieta bez konkurentiem).

*Fotomāksla Tev un
Tavai Ģimenei
fotograafe*

www.fotograafe.com
949-380-1884

Meklē īslaika apmešanās vietu *Orange County*

Latvijas goda konsulatā Dienvidkalifornijā *Rancho Santa Margarita* konsula dr. Juŗa Buņķa vadībā divus mēnešus (no maija līdz jūlija vidum) strādās studente no Latvijas, kas mācās Maiami universitātē. Viņa palīdzēs arī organizēt Dienvidkalifornijas uzņēmēju braucienu uz Rīgu jūlijā.

Lūgti atsaukties latvieši *Orange County*, kuŗi būtu ar mieru šo studenti izmitināt.

Zvanīt Dr. Jurim Buņķim, tālr.: 949-888-9700 vai rakstīt: bunkis@ocps.com

JOCIŅI

Mācītājs jautā vienam no iesvētāmajiem: „Andri, vai tu jau pabeidzi lasīt Bībeli?” „Nē, mācītāja kungs, gaidīšu, kad kinoteātrī varēšu noskatīties filmu!”

Divi tūristi džīpā ceļo pa tuksnesi. Nekur neviena cilvēka. Beidzot viņi satiek pāris beduīnu. „Kā nokļūt līdz tuvākajam ciemam?” jautā tūristi. „Brauciet vien uz priekšu, un pēc piecām dienām nogriezieties pa kreisi.”

Slavens režisors paziņo: „Manas jaunās filmas pirmizrāde notiks lidmašīnā!” „Kāpēc gan lidmašīnā?”

„Tad nevienam neienāks prātā iziet pirms filmas beigām.”

Māte sēž pie dēla gultas un lasa viņam nakts pasaku. Pēc brīža zēns ierunājas: „Māmiņ, lūdzu, lasi mazliet klusāk, lai varu gulēt!”

„Kārli, lūdzu nosauc piecus dzīvniekus, kuŗi dzīvo Ziemeļpolā,” aicina bioloģijas skolotājs. Kārlijs brīdi domā un tad atbild: „Divi polārlāči un trīs roņi.”

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā

WWW.LATVIANUSA.COM

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai
Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tālr.: 949-374-3340 Lic # 0G61139

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem
par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa:

www.orangecountyplasticsurgery.com

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993

1700 Malcolm Ave. #102,

Los Angeles, CA 90024

e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā četrasreizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā.

Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-

9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Galerija Baltic Crossroads

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

Kā iegūt 500% peļņu astoņos gados jeb laiks ieguldīt naudu nekustamos īpašumos!

Paziņas un draugi, zinot, ka esmu nekustamo īpašumu tirgotājs, man bieži jautā: vai tagad ir īstais laiks pirkt un – kad es pats pirksu māju?

Patlaban īpašumu cenas ir zemas, un piedāvājums tik liels, ka iespēju ir daudz un labu labās! Tās neizmantojot viens otrs pēc vairākiem gadiem teiks: „Jā, ja būtu toreiz nopirkuši... bet kas tad to zināja...”

Daudzās pilsētās īpašumu cenas kopš 2006. gada ir samazinājušās par vairāk nekā 50%! Protams, vispieprasītākajos rajonos cenas nav noslīdējušas procentuāli tik zemu kā citur, un arī piedāvājums nav īpaši liels. Taču ir pietiekami daudz caurmēra rajonu, kur ir daudz labu piedāvājumu. Manuprāt, viens no labākajiem naudas ieguldīšanas variantiem ir nopirkt 2-3 dzīvokļu māju viduvējā rajonā. Tas nodrošinātu vislabāko līdzsvaru starp īpašuma pirkšanas cenu, iespējamiem īres ienākumiem un īrnieku „kvalitāti”.

Nereti tirgū ir dzīvokļu mājas par 200 000-300 000 dolariem; īres ienākumi no tām varētu būt apmēram \$2500-\$3500 mēnesī. Tik izdevīgi darījumi kā patlaban nekustamo īpašumu tirgū Losandželosas apkaimē nav bijuši gadus desmit vai pat vairāk! Ieteicu šo ieguldīšanai labvēlīgo situāciju izmantot!

Piemērs: par \$250 000 tiek nopirkta trīs dzīvokļu māja, iemaksājot \$50 000 un no bankas aizņemoties \$200 000. Gada īres ienākumi – \$35 000. Maksājumi bankai katru gadu – apmēram \$15 000. Tātad, gadā ir apmēram \$20 000 peļņa jeb *positive cash flow*.

Lai piemēru nesarežģītu, netiek ievēroti īpašuma nodokļu maksājumi (ap 1,25% no pirkuma summas gadā) un īpašuma uzturēšanas izmaksas. Tiek pieņemts arī, ka dzīvokļi tiks izīrēti.

Var izvēlēties: 1) maksimāli ātri īpašumu nomaksāt, visu peļņu izlietojot aizņēmuma nomaksāšanai; 2) katru gadu paturēt \$20 000 peļņu un pamazām, 30 gadu laikā samaksāt \$250 000 aizņēmumu. Pirmajā variantā skaidri redzams, ka īpašumu var nomaksāt apmēram 7-8 gados! Turklāt iespējams, ka īpašuma vērtība pēc astoņiem gadiem būs augstāka nekā tagad.

Pieņemsim, ka pēc astoņiem gadiem nama vērtība būs vismaz \$300 000.

Tātad, ieguldot \$50 000 un pārdodot īpašumu pēc astoņiem gadiem, peļņa ir vismaz \$250 000 (jāpiezīmē, ka netiek ievēroti ienākuma/peļņas nodokļi). Tas nozīmē, ka sākotnējais ieguldījums astoņos gados nesis 500% peļņu.

Protams, var turpināt īrēt dzīvokļus un katru gadu saņemt \$35 000 (un vēl vairāk, jo īres cenas ar katru

gadu pieaug). Nav slikts papildienākums!

Jāteic, ka patlaban ir ideāls laiks mājas pirkšanai – cenas nostabilizējušās, procentu likmes zemas un konkurence pagaidām ne pārāk liela.

Aicinu ikvienu, kam ir kādi jautājumi par nekustamo īpašumu tirgu vai īpašumu pirkšanu un pārdošanu, rakstīt, e-pasts: mleikarts@gmail.com vai zvanīt, tālr.: 310-717-7577.

Atsauksmes par manu darbu var pieprasīt vairāk nekā divdesmit šejienes latviešiem.

Ar vislielāko prieku esmu ar mieru pakalpot un parūpēties, ja vien kādam ir vajadzība pārdot vai iegādāties nekustamo īpašumu.

Ar cieņu, Mārtiņš Leikarts,
MBA, Shorewood Realtors – Achiever's Circle

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.
IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577;
e-pasts: martin@shorewood.com

Bērnu vasaras nometne Mežotne
darbosies no 5. līdz 11. augustam
Rietumkrasta latviešu izglītības centrā,
Vašingtonas pavalstī
Mežotnes mājaslapa: www.mezotne.org
Izglītības centra mājaslapa:
www.kursa.org
Mežotnes vadītāja: Inese Graudiņa
e-pasts: inese@mezotne.org
Tālr.: 360-459-3405

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

Draudzes Ziņas

Foto: Līksma Puķina

*Tu gribi zināt, ko es sacītu ģimenes dienā?
Laipe ir ligzdā, kur daudz bērnu, kur draudzīgi dala azaidu un kopīgi pārdzīvo
bēdas un priekus. Un, ja jūs tam neticat, paklausieties gavilējošās putnu balsīs,
kas atskan plaukstošā vasaras mežā.*

Kārlis Skālbe

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES KALENDĀRS

6. maijs, plkst. 11:00 dievkalpojums ar kristības sakramentu

Piektā Lieldienu svētdiena

13. maijs, plkst. 11:00 Jauniešu iesvētes dievkalpojums ar dievgaldu

Sestā Lieldienu svētdiena – Ģimenes diena

20. maijs, plkst. 11:00 dievkalpojums

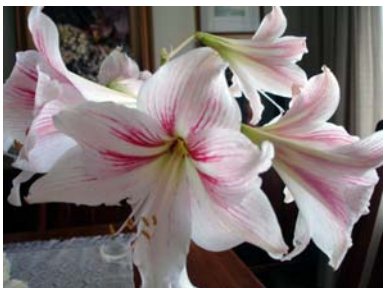
Septītā Lieldienu svētdiena

27. maijs, plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu

Vasarsvētki

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

Lieldienu liliņas baznīcas altāra greznošanai ziedoja Sigrīda Upeniece un Viktors Kerliņš. Liels paldies visām dāmām. Ar saviem ziedojumiem un darbu viņas bagātināja un daiļoja mūsu saldumu galdu Lieldienu brokastīs!

Biruta Šulca

Dzimšanas dienu atceres jūnijā

4. Pēteris Freimanis,
Krišjānis Popalardo

5. Alma Ezerniece, Dane Purmalis

9. Alise Sterna

11. Māra Rosentāle

12. Anniņa Zemjāne-Kaļiņa

15. Eduards Reimanis

16. Tamāra Ozoliņa, Sigrīda Upeniece

17. Jānis Ripa, Anna Teterē

18. Kārlis Kalvāns

19. Maruta Dankere, Biruta Maldute

20. Gatis Šķēle

23. Kārlis Kalējs

26. Viesturs Pētersons

27. Māra Sidlere

28. Irēne Gnerliča, Silvija Kurmiņa

30. Logan McPartland, Rita Whisenand

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome

LELBA's Rietumu apgabala draudžu konference

Konference notiks Dienvidkalifornijas draudzes dievnamā no 1. līdz 3. jūnijam. Konferences mērķis ir dalīties pieredzē, atbalstīt un stiprināt citam citu Dieva žēlastības spēkā.

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Skolas saime	Piezīmes
11. marts	31	20	\$341.00	\$11.00		
18. marts	23		\$160.00	\$6.96		
25. marts	30	17	\$387.00	\$12.90		
1. aprīlis	34	16	\$284.00	\$8.35	13	Pūpolsvētdiena
6. aprīlis	15	11	\$152.00	\$10.13		Lielā piektdiena
8. aprīlis	130		\$1147.00	\$8.82		Lieldienas

Mums pārdomām

Un Viņš tos izveda līdz Betānijai un, savas rokas pacēlis, tos svētīja. Un notika, kad Viņš tos svētīja, Viņš no tiem šķīrās un tapa uzcelts debesīs. Bet tie Viņu pielūdza un atgriezās Jeruzālemē ar lielu prieku un bija allaž Templī, teica un slavēja Dievu.

Lūkas evaņģēlijs 24:50-53

Divi draugi, uz laiku šķīroties, parasti jūt skumjas. Meita, sākot studijas, pirms sēmeštra sākuma atvadīsies no vecākiem, un tas notiks ne bez asarām! Tēvs dos kādu gudru padomu, no kā uzmanīties, māte atgādinās, ka mājas durvis vienmēr būs atvērtas. Pat pēdējā brīdī atradīsies vēl kāda pamācība, padoms vai mierinājums. Pēc tam vecāki saskatīsies un brīnīsies: vai neesam kaut ko aizmirsuši?

Lieldienu laiks ilgst 50 dienu – līdz Vasarsvētkiem. Desmit no šīm dienām mācekļi pavadīja bez sava drauga Jēzus. Četrdesmit dienu viņš vēl bija ar viņiem kopā, mācot un skaidrojot rakstus, lai pēc tam, kad pienāks šķīršanās brīdis, mācekļi būtu sagatavoti atbildīgajam uzdevumam – liecināt ļaudīm par Dieva lielajiem darbiem un turpināt Kristus sāktu kalpošanu pasaulē. Kuŗš no mums, esot mācekļu vietā un zinot, cik milzīgi svarīga ir šī sūtība, lai turpmākajā darbā viss labi izdotos, nejustu bailes un nedrošību?

Tomēr Jēzus debesbraukšanas brīdī mācekļus nekādas skumjas nepārņēma. Varētu domāt, ka, turpat stāvētot, kad Viņš tika uzcelts debesīs, viņu sirdi pārņēmtu žēlums. Tātad bija noticis kaut kas īpašs. Patiesi, augšāmceltais Kristus mācekļiem tika apliecināts kā Dieva sūtītais Pestītājs. Līdzīgi Mozum un Ēlijam arī Jēzus tika pacelts debesīs. Viņš ir patiesais Dievs, ko var pielūgt.

Mēs varam arī jautāt, ko mēs paši zinām par savu ceļu līdz Betānijai? Šis mazais ciems atradās pie Eļļas kalna, netālu no Jeruzālemes. Attālums starp šīm vietām bija maksimālais, ko sabata likums atļāva nostaigāt, tāds pats attālums, kāds bija starp israeliešu telšu noņemtni un sapulcēšanās telts svētāko vietu, kur atradās dzīvā Dieva derības šķirsts. Tātad šo ceļu mēs ejam, lai sastaptos ar augšāmcelto Kristus, tāds ir attālums, kas mūs aizved no vienkāršas reliģijas uz patiesu sastapšanos ar mūžīgās patiesības un dzīvības avotu.

Pēc šīs pēdējās tikšanās ar Jēzu un svētības saņemšanas mācekļi devās atpakaļ uz Templi, un nav nekāds pārsteigums, ka viņu prieks aizkustināja citus dievlūdzējus! Pilsētas ielās un iecirkņos bija sākusies jauna atmoda Dieva klātieņi. Cerība plauka ļaužu sirdīs, tā nebalstījās uz redzamiem pierādījumiem, bet uz krustu, no kuŗa tika noņemtas mirušā miesas.

Betānijas vārda nozīme nav skaidri zināma; tas var nozīmēt „dateļu nams”, taču vairums domā, ka pareizāk – „nabadzības” vai „sāpju” nams.

Tātad varētu teikt, ka mūsu ceļš līdz Betānijai ir tas, pa kuŗu ejam kopā ar Kristu, kam mēs izsūdzam savas sāpes – par ļauno, ko darām, un labo, ko atstājam nepadarītu. Līdz tai vietai, un ne tālāk. Tur, „sāpju namā” mēs tiekam svētīti, un tad ir jāgriežas mājup uz „miera pilsētu” – Jeruzālemi bez sāpēm, izjūtot prieku un mieru. Pēc kā gan vairāk sirds var kārot?

Apustulis Pāvils mums atgādina: „Jo jūs zināt mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, ka Viņš, bagāts būdams, ir tapis nabags jūsu dēļ, lai Viņa nabadzība kļūtu jums par bagātību.” II kor. 8:9

Draudzes dzīve tiek bagātināta, pirmkārt, ar Kristus žēlastību. Mūsu dievnams ir vieta, kur tu atstāj sāpes un garīgo nabadzību, un pretī saņem žēlastības spēku, kas atjauno ticības degsmi un prieku Dieva Vārdā un Sakramentā. Laikmetā, kuŗā dzīvojam – laikā pēc Kristus augšāmcelšanās, Baznīca ir kļuvusi vienlaikus par Betāniju un Jeruzālemi.

Mūsu Baznīcas archibīskaps Arnolds Lūsis rakstīja:

Kad miesā apskaidrotā Tu, Jēzu, ietērpies Un spēkā, Dieva dotā, Pie Tēva atgriezies, Tad mācekļiem Tu teici: Es būšu vēl pie jums! Kad jaunu dzīvi sveici, Tāds bij Tavs solījums.

Un debess tālēs zilgās Nu Tevi meklē acs. Kad dvēsele tvīkst ilgās, Bet Tevi neredz skats. Tik sirds, jā, sirds tā zina: Tu dzīvo mūžībā, Tas vainags, ko Tev pina, mirdz saules spožumā.

Un kaut Tu tālu esi, Šis tālums nešķir mūs, Tu mūsu nastas nesi, Tavs Gars mums palīgs būs. Un laiku laikiem pāri Tu būsi patvērumš Tiem, kas šeit jūtas bāri: Tu saki: „Miers ar jums!”

Prāv. Dāvis Kaņeps

Iesvētības

Draudzē 13. maijā būs ievērojams notikums – tiks iesvētīti deviņi jaunieši! Viņi piedalījušās mācību stundās katru svētdienas rītu pirms dievkalpojumiem un gatavojas svinīgajam solījumam baznīcā, draudzes locekļiem klātesot.

Šo jauno cilvēku turpmāku kristīgo izaugsmi un interesi par ticības dzīvi ar savu piemēru var veicināt ikviens draudzes loceklis.

Uz redzēšanos Ģimenes dienā, lai draudzē par pilntiesīgiem locekļiem uzņemtu **Aleksandru Berkoldu, Lailu Reimani, Kaiju Staško, Markusu Staško, Oto Svenķi, Melisandru Teteri, Richardu Teteri, Lāru Tolku un Auroru Zemjāni!**

ZIEDOJUMI

MĀSU DRAUDZĒM

T.&M. Paegles – \$100, J. Ripa – \$500,
J.&D. Taubes – \$100

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

G.&R. Boršteini – \$100, Z. Cīrule – \$100,
V.&L. Kārklīņi – \$80, M. Lasmane – \$50,
J.&D. Lejnieki – \$500, P.&S. Purmaļi – \$100,
B.&G. Šulci – \$125, J.&D. Taubes – \$100

REMONTIEM

T.&M. Paegles – \$100, R. Ratermane – \$50,
J. Ripa – \$250, A. Veisa – \$100

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

Z. Cīrule – \$50, T.&M. Paegles – \$50, J.&D. Taubes – \$50

LIELDIENU ZIEDOJUMI

Anonims \$10, A. Ābele \$200, D. Ābele \$250,
J.&A. Avoti \$50, D. Bīriņa \$50, G.&R. Boršteini \$25,
E. Brauķe \$50, A.& I. Briškas \$500,
J.&A. Circeņi \$50, Z. Cīrule \$50, V. Dābols \$100,
R. Daņilovs \$45, I. Darricarrere \$100,
D.&R. Dexter \$200, E. Dumpe \$25, T.&Z. Dumpji \$100,
P.&D. Freimaņi \$50, R. Gerna-

tovska \$70, A. Hofmanis \$20, E.&S. Jacobson \$25,
J.&D. Janavi \$50, I. Jankovska \$20, K.&K. Kalēji \$50,
V. Kerliņš \$300, J.&V. Lāči, M. Lasmane \$75,
A.&A. Lejnieki \$200, G.&L. Lindes \$150,
M. Madison \$50, B. Mayer \$25, M. McPartland \$50,
I. Mičulis \$50, N. Mičule \$25, K.&S. Milleri \$50,
A. Murphy \$50, T.&M. Paegles \$100,
V.&D. Pavlovski \$200, O. Pence \$50,
N. Priedīte \$25, P.&S. Purmaļi \$30,
V. Purmale \$40, L.&M. Ratermaņi \$50,
R. Ratermane \$75, J.&K. Riekstiņi \$50,
A.&A. Ritmaņi \$20, E.&T. Rūši \$100,
G.&B. Šulci, P.&V. Simsoni \$25,
J.&I. Sterni \$100, K. Karami & S. Šūmane-Karami \$50,
J.&D. Taubes \$100, A. Tetera \$50,
E.&D. Teteri \$25, A.&S. Tolki \$50,
O.&C. Tūbeļi \$1000, S. Upeniece \$50,
A.&I. Vaļļi \$25, A. Veisa \$35, A.&V. Vītoli \$100,
M. Volfa \$200, V.&D. Zaķi \$50, V. Žagars \$100.
(Šie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 15. aprīlim.)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdota \$40

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru

„Zvannieku cūciņā” baznīcas priekšstelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Pateicamies par draudzes nodevām 2011. gadā.
Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2012. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čekū, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtīt draudzes kasierei: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

LIELDIENU RĪTS

Mūziķi Andris Matsons un Aija Matsone

Lieldienu rītā dievlūdžējus ielīksmoja Egila Ozoliņa klavieršpēle un Andra un Aijas Matsonu priekšnesums. Tiem, kuŗi pēc tā vēl snauda, droši vien ir liels miega trūkums! Košais altāris ar līlijām atgādināja ikvienam, ka mēs visi pulcējamies svinēt kristietības galveno notikumu – Kristus augšāmcelšanos. Gaišajā dievnamā bija jūtams siltais pavasaŗa rīts, un to varēja piedzīvot katrs draudzes loceklis un ciemiņš, kas bija ieradies Dievu pielūgt garā un patiesībā.

Pirms sprediķa vēlreiz skanēja Andra Matsona trompēte un Aijas Matsones meŗrags, Lolitai Ritmanei-Matsonei spēlējot klavierpavadījumu. Pateicamies Andrim, Aijai un Lolitai par draudzes iepriecināšanu Lieldienās! Un kā vienmēr, paldies ērgelniekam Egilam! Šoreiz arī bērniem bija veltīta uzruna, un sprediķi mācītājs teica gan latviešu, gan angļu valodā.

Līdz ar pēdējām pēcspēles notīm no dievnama uz sabiedrisko namu bija aizgājuši gandrīz visi dievlūdžēji. Durvis palika atvērtas, lai sagaidītu bērņus – olu meklētājus. Mūsu dāmas daudzas stundas bija pūlējušās, gatavojot Lieldienu brokastis, un jau ārpus zāles bija jūtama

ēdienu smarŗa. Drīz vien izsalkušie gaviļņieki varēja sēsties pie galdiem. Paldies Dievam, ka Viņš mums devis vēl vienu gadu, kad varam baudīt pārpilnību un bagātību. Katrā ēdienreizē atcerēsimies tos, kuŗiem nav dienišķās maizes! Pateiksimies arī Dievam par sabiedrību un kopības apziņu, kādu piedzīvojam svētku reizēs. Paldies draudzes dāmu komitejai un visām palīdzēm par gardajiem ēdieniem – gan sātīgiem, gan saldiem!

Paldies skolas darbiniecēm par olu meklēšanas sarīkošanu! Šogad tā lieliski tika noorganizēta, olu pietika visiem, pat vismazākajiem meklētājiem. Cerams, ka nevienu no bērņiem pēc saldumu ēšanas nemocīja vēdergraizes!

Lai Lieldienu prieka vēsts pavada arī turpmāk visus, kuŗi varēja būt kā jauni Augšāmcelšanās liecinieki, un arī tos, kuŗi dažādu iemeslu dēļ nevarēja piedalīties. Lai Dievs dod pa dzīves takām ceļot tālāk ar jaukām atmiņām par šo rītu Losandželosā un katrā jūsu mājvietā!
D.K.

Draudzes padome sirsnīgi pateicas Andrim Matsonam, Aijai Matsonai un Lolitai Ritmanei par mūzikāliem priekšnesumiem Lieldienu dievkalpojumā.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps
tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123
Tālr: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

12. maijā plkst. 12.00 Ģimenes dienas dievk.;
pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura